

РІК LXII, Ч. 7-8

ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ – 2005 – JULY-AUGUST

№ 7-8, VOL. LXII

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

PIK LXII

ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ

Ч. 7-8

Виходить раз у місяць
видає

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

Головний редактор — Ірена Чабан

Редактор англомовної частини — Тамара Стадниченко

Мовний редактор — Лев Чабан

Редакційна колегія:

Ірина Куровицька (з уряду) — голова Союзу Українок Америки

Марта Богачевська-Хом'як

Любов Волинець

Анна-Галія Горбач

Ася Гумецька

Галина Кирпа

Катерина Немира (з уряду) — пресова реф. Головної Управи СУА

Марта Тарнавська

Адреса редакції: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел./Факс: (212) 982-2889

Річна передплата в США

Для членів СУА \$25.00

Для інших передплатників \$30.00

Поодинокі число \$3.00

В країнах поза межами США US \$40.00

Адміністратор: М. Оріся Яцусь

P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024 Тел./Факс: (732) 441-9377

OUR LIFE

VOL. LXII

JULY-AUGUST

№ 7-8

Published by

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

Non-profit organization

Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

Editor-in-Chief — Irena Chaban

English Editor — Tamara Stadnychenko

Ukrainian Language consultant — Lev Chaban

Contributing Editors:

Iryna Kurowyckyj — UNWLA Inc. President

Martha Bohachevsky Chomiak

Lubow Wolynets

Anna-Halia Horbach

Assya Humetsky

Halyna Kyrpa

Kateryna Nemyra — Press

Marta Tarnawsky

Editorial Office: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel./Fax: (212) 982-2889

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$25.00

Annual subscription in the USA for other subscribers \$30.00

Annual subscription in countries other than USA \$40.00 US currency

Single copy \$3.00

Business administrator: M. O. Jacus

Tel./Fax: (732) 441-9377

ЗМІСТ

Вітання	1
Петро Карманський. Мій Краю Рідний	1
Євген Сверстюк. Свято української Незалежності	1
Екзекутива. Подяка Окружній Управі Чикаго	3
Іван Вільховий. Наталя Лівіцька-Холодна	4
Леонід Куценко. Сонет-дриптих Миколи Вороного	5
Микола Вороний. Подвійний сонет	7
Любов Кияновська. Три тендітні силуети на тлі старовинного Львова	8
Our Life	
Iryna Kurowyckyj. From the Desk of the President	11
Resolutions and Recommendations Adopted at XXVII UNWLA Convention	12
Amendments to UNWLA Bylaws adopted at XXVII UNWLA Convention	14
Christina Kyj Pluta. Seeking, Finding, and Keeping New Members	15
Danusia Lukiw. UNWLA Branch 75 Hosts Lecture on Trafficking	16
Ihor Magun. Medicine on the Cutting Edge: Pet Scanning Positron Emission Tomography	17
Donations for Nastya Ovchar	18
Новини Головної Управи СУА	19
Діяльність округ і відділів СУА	22
Переступили межу вічності	30
Добродійство	32
Нашим дітям	34

На обкладинці: В. Тропінін. Дівчина з Поділля. Поч. XIX ст.
(Музей Українського мистецтва, Київ.)

Просимо всіх дописувачів посилати до редакції тільки оригінали дописів, статей. Згідно з журналістичною практикою, не подається копії, що були поміщені чи переслані до інших видань.

Незаявлених матеріялів редакция не повертає, а також не веде листування з приводу невикористаних матеріялів.

Редакция застерігає за собою право скорочувати матеріяли і виправляти мову. Статті, підписані прізвищем чи псевдонімом автора, не завжди відповідають поглядам редакції.

Передруки і переклади матеріялів з "Нашого Життя" дозволені за поданням джерела.

Усі редакційні матеріяли просимо пересилати на адресу редакції, з поміткою "редакторів".

Кошти вироблення кліше покривають дописувачі.

Дописи просимо писати виразно, через два інтервали, зокрема чітко імена і прізвища поданих осіб.

Редакция приймає за домовленням, тел.: (212) 982-2889.

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc.,
203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to

"OUR LIFE", 203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2005 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Друковано в COMPUTOPRINT CORP.

1360 Clifton Ave., #402, Clifton, NJ 07012

Tel.: (973) 574-8800 Fax: (973) 574-8887 e-mail: computopr@aol.com

Вітаємо американський народ
на чолі з президентом Джорджем Бушем
з днем незалежності Америки!

Вітаємо український народ
на чолі з президентом Віктором Ющенком
з днем незалежності України!

Петро КАРМАНСЬКИЙ

Мій Краю Рідний

Мій краю рідний, дорогий клейноде,
В короні світу перло найцінніша!
Хто твого поля списом не скородив!
Та в горю, в муках ти лише краснішав.

Ти, наче фенікс, воскресав на згарах,
Змагав до сонця й вічно ріс у силу.
І знов пишався у звабливих чарах –
Удар убивчий лиш тебе окрилив.

Тепер ти знову розправляєш крила,
Ростеш в потугу і до сонця линеш.
Ні одна буря тебе не зломила –
Тепер (я вірю) ти повік не згинеш!

МОЛОДА МУЗА,
АНТОЛОГІЯ ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКОЇ ПОЕЗІЇ ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ.
Київ, 1989

Євген СВЕРСТЮК

СВЯТО УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

У воєнні та повоєнні роки серед школярів на Волині були популярні альбоми, куди вписували приятелів або приятельці на незабудь якісь слова. Найчастіше там курсував вірш:

Вір уперто, вір і знай,
що колись настане зміна
оживе твій рідний край,
що зветься дзвінко УКРАЇНА.

Рис. Ірена Гомотюк-Зелик.

Часи були любі й безнадійні: “другі совети” прийшли надовго, і ніхто не вірив, що при їхній владі оживе Україна. Але оте імперативне “вір” якось підбадьорювало.

Кожен день приносив вісті про збройні сутички наших повстанців з советськими каральними загонами. Було ясно, що наші ніколи не здадуться, але було очевидно, що сили нерівні, і сенс цієї боротьби в тому, що вона перейде в легенду. А легенда не вмирає.

Ті одважні, що в шістдесяті роки будили дух і чинили опір комуністичній зморі, десь у підсвідомості берегли ту легенду. Ті, що з Західної України, пам’ятали мову і пісню Повстанського Краю. Ті, що зі Східної, були стривожені легендою. І це зрівнювало погляди хлопців з Волині, зі Львова, з Донеччини.

А мрія про оживлення України і максималізм національної незалежності леліялися на дні душі.

Звичайно, в офіційних виступах і розмовах усі національно пробуджені дистанціювалися від теми політичної незалежності, аби порожніми розмовами не поставити себе в залежність від того, хто може донести ...

Що не кажіть, незалежність країни передбачає громадян незалежних і гідних. Хтось зауважив мені, що у моїй студентській лексиці часто вживалося слово “недостойний”. Очевидно, це стосувалося людей половинчатої моралі. А тим часом та половинчатість і подвійність була синонімом лояльності до пануючого режиму...

Коли незримі катаклізми зруйнували поліційну основу советського режиму і стало можливим в умовах сводоби слова проголосити Акт про незалежність України (1991), а потім і Незалежність України, в суспільстві це не викликало вибуху емоцій. І не покінчив із життям жоден з гонителів українства – на знак протесту проти тризуба...

В побут почали входити всі можливі слова, але це не змінювало основи життя, закладеної ворогами українства. Якщо перший президент України бере в руку переданий національний прапор і тихенько ставить його позаду себе у куточок, то аудиторія бачить, що над ним все ще панує уважно пильний погляд покійника Щербицького, і ніякий він не президент незалежної України...

Саме в його оточенні колишніх вислужників на ниві ідеологічної кар’єри і зародилася думка, що “незалежність нам з неба впала”. Для них справді усе це впало, як сніг на голову. Тоді вони раптом побачили, що можна говорити й робити таке, за що вчора тебе знищили б. А головне – можна “прихватизувати” собі чуже, що ще вчора було “недоторканою народною власністю”.

Профанація національних святостів у руках байдужних і недостойних була дійством, яке вони назвали “державотворенням”. На чолі незалежності України стали вчорашні люди, які ніколи не любили України офірною любов’ю і не захищали її чести. Тож нічого дивного, що за декілька років незалежність України соціально оформилася в найконтрастніший спосіб: абсолютно пограбований народ, мільйони заробітчани утікають в найми до сусідів, групка вчорашніх комуністів стає олігархами і будує рабовласницьку державу, на чолі якої хоче поставити кримінального авторитета, оздобленого українськими й російськими емблемами...

Єдине, що ми певно отримали від незалежності – це відсутність депортацій під конвоєм до Сибіру і відсутність арештів за прояв української національної свідомості. Але й тут мені можуть заперечити студенти, вилонювані за ознакою української мови на київському вокзалі в день народження Тараса Шевченка 9 березня 2001 року...

На кому й на чому тоді трималася ілюзія незалежності України? Її живили передусім уцілілі в’язні сумління і недомучені учасники УПА, для яких офірність стала нормою життя. Її підтримували патріоти з України і з української діаспори, і лєвова частка українських видань та культурних заходів здійснювалася їхнім коштом. Ілюзію української незалежності вони знов і знов повторювали словами Івана Франка:

Невже задарма стільки серць горіло
До тебе найсвятішою любов’ю,
Тобі офіруючи душу й тіло?

Є щось релігійне,
є щось незнищенне в
патріотизмі українських
ідеалістів усіх поколінь,
згодованих поразками й
оманами.

Збоку й здалеку
здається, що з минулого
залишився тільки попіл і
дим зневіри. Злі й дурні
карлики вже збираються
на свій танок перемоги –
і тоді несподівано й
невідомо звідки
збирається Майдан,
якого ніхто не чекав.
Вітер історії змітає всі
карти й усі побудови
карликів – на кону
виступає вчора
невидиме, яке є єдино
справжнім! Вітер змітає
також усі риторичні
побудови “про волю й
незалежність” – разом з
іменами лицедіїв, чия
сезонна роля
закінчилася...

За суворими
законами життя волю і
незалежність добувають
у боротьбі. Тому в День
Незалежності згадують
тих, хто поклав життя за
Батьківщину. Це
привчає до думки про
вічну боротьбу за волю,
яку треба здобувати і
закріплювати працею
кожного дня.

Світ належить
мужнім і діяльним, які
втілюють божественні
начала й пильнують
Закон.

*Монумент Незалежності України. Скульптор А. Куц.
2001 Київ. Фотоальбом. Мистецтво, 2004*

**ЩИРО ДЯКУЄМО ОКРУЖНІЙ УПРАВІ ОКРУГИ ЧІКАГО
НА ЧОЛІ З ГОЛОВОЮ ОКРУГИ ЛЮБОМИРОЮ КАЛІН
ЗА СПОНЗОРУВАННЯ КОЛЬОРОВОЇ ОБКЛАДИНКИ І СТОРІНОК ЦЬОГО ЧИСЛА!**

Екзекутива Союзу Українок Америки

Наталя Лівницька-Холодна

26 березня, в останні дні цьогорічної весни відійшла у вічність українська поетеса та громадська діячка Наталя Лівницька-Холодна. Її ім'я не потребує особливого представлення читачам нашого журналу, мовним редактором якого вона була майже два десятиліття. Треба сказати, що Небо розщедрилося, відмірявши поетесі довгих майже 103 роки. Хоч поетеса й нарікала на таке довгожителство, але, осмислюючи сьогодні її земний шлях, не можемо не наголосити на тому, що в тому був, очевидно, якийсь потаємний смисл. Своїм життям вона ніби поєднала дві епохи. Наталя була свідком народження й тривання Української Народної Республіки 1917-1920 років і мала щастя вітати відродження української державности у грудні 1991 року. Більше того, нехай це комусь і здасться містикою, але таки дочекалася, коли в Українській державі до влади прийшла українська влада і з цією звісткою відбула за межу на зустріч з батьками (нагадаємо, що її батько був міністром в уряді УНР, та багато років очолював український уряд у вигнанні), із друзями-поетами з Празького та Варшавського літературних гуртків, що мали своїм покликанням словом творити українця та Україну. Вона ніби пронесла естафету державотворення від свого, за Маланюковим визначенням „спізненого покоління”, від того ж Євгена Маланюка, Юрія Липи, Олега Ольжича, Леоніда Мосендза, Олени Теліги, Уласа Самчука до поколінь сучасних українців. Пронесла гідно.

Наталя Лівницька-Холодна.

Водночас, мусимо визнати, що разом із Наталею Лівницькою завершилася в нашій літературі, ба, навіть у духовному житті цілої України епоха, що її символізувала плеяда поетів-пражан, завершилася доба, що про неї поетеса писала „Та доба була неповторна, / як поезія Маланюка...”. Проте залишилися книги її поезій „Вогонь і попіл” (1934) „Сім літер” (1937), „Поезії нові й старі” (1986), нарис „Шлях велетня. Ілюстрована біографічна розповідь про Тараса Шевченка” (1955), залишилися книги, до виходу у світ яких Наталя Лівницька-Холодна доклала рук і душі „Симон Петлюра. Статті, листи, документи” (1956, 1979), „Леся Українка. Хронологія життя й творчости” (1970)... Залишилися її учні з українських шкіл. Залишилися її внуки... Залишилася наша світла пам'ять про неї.

Поетеса прийшла у цей світ у чарівному куточку тодішньої Полтавщини 16 червня 1892 року. Вісімнадцятилітньою їй судилося навіки покинути рідну землю, аби митарствувати світами довгих вісімдесят п'ять літ. Польща, Чехія, знову Польща, Німеччина, США, Канада... Їй доводилося тяжко трудитися фізично, аби забезпечити сім'ю і так само саможертвовно працювати на українському громадському полі, щоб Батьківщина збулася державою. Вона заслужила свій спочинок, перебравшись до батьків і чоловіка у Бавнд Брук, але її звільнена душа гайнула додому, на береги Дніпра, до Гельм'язова, Лубен... Так як вона замислила собі у поезії „Перед Сном”:

А коли засну
сном без просипу,
встануть зі сну
всі осавули і сотники
мого забутого роду,
стануть навколо гробу,

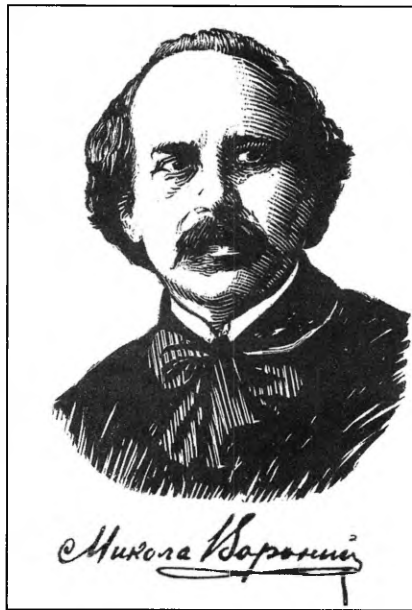
виймуть моє серце,
і воно полине
над дніпрові піски,
де лягли кістки
моєї родини.

Щасливої їй мандрівки...

Іван Вільховий

СОНЕТ- ДИПТИХ ВІД МИКОЛИ ВОРОНОГО

Леонід КУЦЕНКО

Постать цікавого і самобутнього українського поета, критика, перекладача, публіциста, історика національного театру, знавця музики, живопису, Миколи Вороного вельми трагічна. Пригадую ще 1989 року мені вдалося познайомитися із його останньою слідчою справою, сфальсифікованою Пісчанобрідським районним відділом НКВС (тепер село Кіровоградської області) та встановити точну дату та місце його смерті. Виявилось, що поет був розстріляний 7 червня 1938 року о 24 годині (так записано в акті про виконання вироку) у Кіровограді, хоч досі в біографіях письменника значилися інші дати смерті. Рідним видали дві довідки. Перша засвідчувала смерть письменника у Воронежі 1942 року, а друга – повідомляла, що він помер („атеросклероз мозку“) 24 квітня 1940 року у містечку Новоукраїнка на Кіровоградщині. Так енкаведисти за „благородним“ діагнозом заховували правду про масове винищення української інтелігенції.

А інкримінувалася поетові участь в „контрреволюційній українській військово-націоналістичній організації“. До речі, аби звинувачення виглядало переконливим, до справи Вороного долучили справи дев'ятнадцяти селян із села Глиняного тоді Пісчанобрідського району, до якого Вороний приїхав після звільнення з адміністративного заслання, ніби завербованих письменником до його організації. Хоч поет прожив у селі лише місяць і переїхав до містечка Новоукраїнка, де й був арештований. І у 1934 році, коли митця на три роки відправили на заслання, і 1938 році причиною арешту була участь Миколи Вороного в роботі уряду Директорії, еміграція разом з урядом УНР до Польщі. То байдуже, що довірившись пропагандистам з підсоветської України, він повернувся на Батьківщину 1926 року. Що у 1928 році вся Україна пишно відзначала 35-ліття літературної діяльності М. Вороного.

До речі, до згаданого ювілею була упорядкована

збірка „Поезії“, що побачила світ у Києві 1929 року. І знову не можу обминути ще один факт фатальної долі мистця. Його ім'я одночасно з арештом викреслять з історії української літератури і лише відлига кінця п'ятдесятих поверне на коротко його твори читачеві, коли 1959 року, через тридцять літ після першої книги, з'явиться друком томик „Вибрані твори“. Відлига ж явище минуше і дуже швидко на ім'я письменника знову буде накладене табу, щоб лише через наступних тридцять років благословилося на світ книга Миколи Вороного „Твори“ (1989).

Ось така доля мистця, що формувався під впливом І. Франка, на перехрестях життя якого стрічалися М. Кропивницький, І. Карпенко-Карий, М. Коцюбинський, Леся Українка, Микола Лисенко, Павло Тичина... Така сумна доля української національної еліти.

Між тим, наша історія стосується світлої сторінки у житті поета. У згаданому виданні поезій 1929 року є сонет-диптих з присвятою „Лист до Наталі Л-кої“, датований 1920 роком і вірш мініатюра „Припавши до дзбана...“, написаний того ж року у Варшаві, й, безумовно, адресований тій же загадковій панні Наталі. Якраз історію народження цієї поезії, точніше історію зустрічі з юною поетесою, яка залишила слід у житті поета-самітника, настільки, що готуючи через дев'ять років видання своїх поезій вже в Україні советській, він не просто не забув включити присвятні сонети до книги, але й ризикував зберігаючи присвяту, бо за тією адресаткою вгадувалася вже ві-

дома тоді в еміграції українська поетеса.

Тож помандруймо до Варшави 1920 року. Варшава тоді приймала українських політемігрантів, що залишали терени України після поразок українських військ. Наші союзники поляки облаштували у столиці Дипломатичну місію УНР, яку очолював відомий український діяч Андрій Лівницький. Його сім'я займала кілька кімнат місії і, зрештою, родина часто приймала гостей з України не офіційно, а в родинному колі. Донька Андрія і Марії Лівницьких вісімнадцятилітня Наталя допомагала матері в тих урядово-родинних прийомах. Нерідко гостями були поважні люди з української колонії емігрантів. Ви вже, очевидно, здогадалися, що був вечір, коли гостем Лівницьких був сорокадв'ятилітній український поет Микола Вороний.

Ось як про це згадувала через роки Наталя Лівницька-Холодна: „Одного разу, коли я повернулася додому, мама зустріла мене словами, що подіяли на мене як доторк електричного струму:

– Швидше! Сідаймо до вечері. Посаджу тебе коло Вороного!

Причепурившись трохи, я вийшла до їдальні. Там уже всі сиділи за вечерею. Мама показала мені місце коло якогось старшого пана в пенсне. – „Невже це поет?” – подумала я з острахом. Але мама вже представляла йому свою дочку, і я виразно почула ім'я: Микола... Я скося подивилася на нього. Обличчя гімназійного вчителя (й обов'язково математики!), ріденьке волосся над голим високим чолом, ніс,

міцно зчіплене пенсне й жовті вуса. Таким я бачила мого першого живого поета. Все ж таки це був поет. Нарешті я почую його, почую його слова, живі слова, а не надруковані в книжці. Хоч я любила читати книжки, проте, побачити живим одного з їхніх авторів було для мене подією. Вороного я любила не найбільше, але все таки то був поет!

Сідаючи на вказане мені місце, я подумала: „Ну що ж, не всі ж поети мусять бути гарні, як наприклад Байрон”. І стала прислухатися до того, що він говорив. І спало мені на думку ще щось, а саме, що не завжди поети в товаристві говорять про поетичні речі поетичними словами.

І стало мені чомусь дуже сумно. Може в передчутті чогось, мені тоді ще невідомого, незнаного, але що часом якось інтуїтивно, підсвідоме відкривається вам через заслону майбутнього. Я знала багатьох поетів, українських і неукраїнських, і всі вони були не такими, якими собі їх уявляла така дівчина-мрійниця, якою я була в той далекий 1920 рік. І першим моїм розчаруванням був Микола Вороний.

Проте, ми потім часто зустрічалися, багато говорили, себто говорив він, а я більше слухала. Врешті я навіть вирішила довірити йому мою таємницю, мої вірші. Але це сталося не одразу. Вороний оповідав мені про інших молодих поетів, особливо про одного – Юрія Липу. Це був, як казав Вороний, „стрункий юнак з мрійливими блакитними очима”. Я таким і зберегла його в своєму серці аж до першої зустрічі з ним...

А тим часом тривали мої

розмови з Вороним, і я намірювалася показати йому свої вірші. Пригадую, як ми сиділи з ним одного гарного літнього вечора на балконі нашої їдальні... Я несміливо подала йому досить грубенький зошит з проханням перечитати його й сказати свою думку. Але в своїй наївності я не зрозуміла, що підстаркуватий поет ставиться до мене не як до початківця, теж поета, але як ще не цілком зів'ялий мужчина до молоденької дівчини, з якою йому було приємно говорити й навіть пофліртувати, загортаючися в тогу знаного поета. Він довго не приносив мені зошита й повернув його разом зі своєю фотографією великого розміру, на звороті якої був, здається шестистрофний вірш, присвячений мені. Фотографія, звичайно, загубилася в наших мандрах, а вірш був надрукований у віденській „Волі”. Цей вірш він сам без мого відома дав до „Волі”. Після цього з мене почали жартувати, що я задурила голову старому поетові.

А що з моїм зошитом? Ніякої думки він не висловив ані усно, ані на письмі, тільки майже над кожним віршем були якісь смішно сентиментальні написи. Пам'ятаю лише один (бо зошит, звичайно, теж загубився), над яким навскіс було написано: „славна Натуся”!

І це все! Мені було боляче до сліз. Щоб так зо мною повестися! Я, звичайно, була певна, що мої вірші нічого не варті, й він мене просто хотів чемно позбутися. Й тому мені ще прикріше було чути натяки на те, що „старий поет у мені закохався”.

Цілком зрозуміла реакція юної поетеси, для якої Микола

Вороний бачився тільки поетом та ровесником батька. Гірше було поетові, який напевне знав відгуки на оприлюднений „Волею” присвятний вірш (газетою українська колонія емігрантів зачитувалася), недарма ж тоді ж написав:

Припавши до дзбана
Любовних утіх,
Душа моя п’яна

Від пахощів їх.
Не смійся, кохана,
Сміятися гріх –
Ізольда Трістана
Не брала на сміх.

Утім, на те він і поет,
щоб захоплюватися красою, а
захоплення своє переливати у
вірші.

Поетові стали пам’ятниками, ті зустрічі з юною Наталею

Лівицькою, у яких він називався лише „добрим другом” юної поетеси. Не помилявся він, і коли писав:

„Згадаєте колись, як у
Варшаві
Я Вам писав оці рядочки
жваві”.

Причистимося й ми до
сонету-диптиху, присвяченого
Наталі Лівицькій-Холодній.

Подвійний сонет

Лист до Наталі Л-кої

II

Нехай дзвенить розпечений сонет!
Нехай сміється блиском кристалу,
Нехай зітхає тонами роялю
В акордах слів, як давній менует.

Таємний друг, інтимний Ваш поет
Вам шле його як добрий дар, Наталю.
Прийміть його в ці дні журби та жалю.
А разом з ним і авторів портрет.

Згадаєте колись, як у Варшаві
Я Вам писав оці рядочки жваві,
Згадаєте самотнього співця, –

І, глянувши на вид меланхолійний,
На риси Вам знайомого лица, Спитаєте:
„Де ж він, поет сновійний?”

Де буду я, бентежний, буйномрійний,
Про це питатися – даремна річ.
Я, мов повітря, я, мов день і ніч,
І тут, і там – я всюди гість постійний.

Де кину слово, вірш свій мелодійний,
Я зачеплю струну і лину пріч.
От і тепер до Вас я шлю мій клич,
Коли віршую цей сонет подвійний.

До Вас од мене простяглись нитки,
В які вплелись усі мої думки,
В яких бринять співочі почування.

І знов я з Вами – щирий і чудний,
Шлю Вам свої найкращі побажання...
Ваш добрий друг Микола Вороний.

1920 р.

Сучасний світ радикально фемінізується, а надто в Україні, у вирі останніх політичних подій, неймовірного сплеску емоцій і прояву сили духу. Себто слабка стать все впевненіше займає суто чоловічі позиції і при тому часто проявляє себе значно більшими чоловіками, ніж представники статі сильної, – Юлія Тимошенко і Кондоліза Райс можуть служити найкращим цього підтвердженням. Не менш успішно жінки завойовують мистецтво і науку, які теж віками вважались цариною суто чоловічою. І от вже з'являється мода на гендерні студії, а при них варто нагадати, що в Україні і без гендеру на жінках споконвіку трималось усе. Мабуть, гени прадавніх амазонок, які, як твердять, жили саме в українських степах, передались українкам і живлять їх до сьогодні. На цьому благодатному ґрунті розквітла пишна квітка „львів'янка” – особлива категорія жіноцтва, виплекана багатотисячолітньою культурою західного краю.

Трьом особливим жінкам сучасного Львова присвячені подальші стислі силуети. Що їх відрізняє? По-перше, рід занять: Галина Новоженець – художниця, викладач Львівської державної академії мистецтва; Галина Тихобаєва – директорка меморіального музею імені Соломії Крушельницької; Оксана Рапіта – знана піяністка, викладач кафедри фортепіано Львівської державної музичної академії імені Миколи Лисенка. По-друге – неповторна індивідуальність мисткинь і творчих осіб. Що їх об'єднує? Шарм інтелігентних, вродливих, впевнених в собі і успішних жінок у зеніті сил, прекрасне почуття гумору, елегантність, а найперше – вміння гармонійно поєднати блискучу професійну кар'єру, творчість, обов'язки матерів і дружин, товариство, і ще знайти дрібочку часу для себе і своїх маленьких слабкостей.

Люба Кияновська

Три тендітні силуета на тлі старовинного Львова

Силуета перша:

Художниця.

Галина Новоженець після закінчення відділу „Ілюстрація книги” Українського поліграфічного інституту (тепер Українська Академія друкарства імені Івана Федоріва) починала свою кар'єру як викладач Львівського художнього коледжу імені Івана Труша і водночас вперто шукала себе, свою манеру письма, яка б: а) не була подібна ні на кого; б) не впадала в повну абстракцію; в) мала національні витoki і можна було б по її картинах пізнати, якого вона роду; г) містила б типово жіноче тепло і сердечність. Це було так трохи, якби ловити синього птаха сачком на метелики – але вона його зловила.

Галина Новоженець

Учениця Карла Звіринського, стажистка Петербурзької і Віденської академії мистецтв, вона ще замолоду спокійно пройшла повз усілякі спокуси як кон'юнктури, так і екстравагантної богемі чи зверхніх інтелектуалів, хоча і належала до мистецького товариства

„Шлях”, брала участь у всіх його біенале, і взагалі постійно оберталась у престижних художніх колах. Проте зберегла в собі найважливіше для справжнього мистця – дивилась довкола широко відкритими очима як жінка, мати і художниця. Це привело її до відкриття неповторності кожної барви, яка може звучати на різні лади, дбайливо огортати теплим струменем, чи гостро протестувати і волати про допомогу. Найважливіше, що вона відкрила, – кожна барва жива, в ній закладений свій код, а в її розумінні він отримує свою місію. Кольористичні композиції Галі Новоженець несуть напрочуд добру і теплу енергетику любові, котру відчуває кожен глядач. Тому її виставки у Львові завжди збирають таку

численну публіку і отримують щонайкращий відгук преси.

Її картини завжди мають місткі назви, що змушують глядачів не просто споглядати і насолоджуватись гамою кольорів та витонченістю ліній, а глибоко замислитись над тим найголовнішим, що окреслюється старомодним словом „Вічність”, а тому не може мати ні початку, ні кінця, коло них не варто ставити крапку, лише знак запитання. „Вхід” – це ворота в майбутнє чи в минуле? „Портрет незнайомки” – силует без лиця, хто вона? „Міст” – що він з’єднає і куди веде? І так кожна з її картин. Художниці нецікаво в сотий раз повторювати те, що було сказане до неї іншими, вона з допитливістю чистої душі ставить запитання і у своїх кольорових гамах пробує показати власний шлях до краси і добра.

Віктор Неборак, член літературного угруповання „Буба-бу”, котре на початку 90-х, на зорі нашої незалежності перевернуло всі уявлення про українську літературу, написав про Галине малярство з притаманною йому категоричністю і водночас з душевним теплом: „Галя Новоженець – це кольористичний кайф. Гама кольорів відчутні на смак, як коштовні вина, які можна дегустувати по краплях... Те, що називають гармонією між людиною і світом”.

Силуета друга:

Піаністка.

Колись жартома після концерту я сказала Оксані Рапіті: „Оксано, тобі постав хоч правила дорожнього руху, хоч кулінарну книгу на фортепіа-

Оксана Рапіта

но, ти і з неї видобудеш музику”. У цьому жарті була немала доля правди. Все, до чого доторкається піаністка, перетворюється на гармонійний звук, як колись міфічний цар перетворював на золото все, чого дотикав чарівною паличкою. Її вчителька у Львівській консерваторії ім. Миколи Лисенка, професор Лідія Крих, завжди дивувалась: „Серед моїх студенток мало було подібних, щоби з такою впертістю і цілеспрямованістю готувались до концертів чи конкурсів, і так цілковито жили музикою, як Оксана”. Лавреат кількох міжнародних конкурсів, Оксана Рапіта концертує дуже багато в різних містах, хоча і поза тим несе весь тягар і жіночих, і викладацьких обов’язків.

Але так видається, що того тягаря не чує, бо страшенно любить все, чим займається: сина, прекрасного піаніста Андрія Драгана, який вже студіює в Швейцарії, студентів рідної музичної академії, яких теж трактує як власних дітей, переймається не лише їх професійними успіхами, але й – цілком пожіночому! – їх долями; кухню, до якої далеко не завжди

доходять руки, „але є кілька рецептів, котрі мені все вдаються!”, та понад усе – свій інструмент. З чого б не починалась розмова з нею, чи в коридорі академії, чи при каві, чи в концертних подорожах, закінчується вона все одно тільки музикою: згадкою про улюблені твори, про те, як відбувся останній концерт (у Варшаві, чи в Хмельницькому, чи в Києві – географія її виступів дуже широка), „і знаєш, от я для себе зрозуміла, що в 29-ій сонаті Бетовен дозволив собі сказати все, що він виносив в душі, коли цю музику граєш, стає навіть страшно, як далеко вперед він дивився!”, а „модерну музику не можна так сухо грати, як її стараються показувати, в неї теж є душа, тільки дуже зранена і схована глибоко”. З її розповідей про музику можна укласти маленькі новели, але ліпше слухати, як вона грає.

Її репертуар такий розмаїтий і багатий, що, властиво, не можна визначити головних композиторів, до виконання котрих вона призначена: їй вдається все. Та в короткому силуеті годі поминути найважливіше – вона дуже багато популяризує українську музику. Як колись славна Любка Колесса на американському континенті грала твори Барвінського, так Оксана Рапіта вперше виконала його ново віднайдені прелюдії, а крім того в її програмах – десятки прем’єр і фестивальних виконань музики Мирослава Скорика, Євгена Станковича, Віктора Камінського, Богдани Фільц, Олександра Щетинського, Ігоря Щербакова, композиторів діаспори Юрія

Олійника, Антіна Рудницького, Юрія Фоменка та багатьох інших.

У рецензіях, присвячених її виступам, переважають компліменти. Наведу лише два фрагменти – а їх можна множити на п'ять і на десять: „Найбільш вартісним елементом виконання (4 концерту Рахманінова – Л.К.) стала музична і технічна інтерпретація Оксани Рапіти. Її велика музикальність, сповнена делікатності замріяність переконувала слухачів кожним звуком” (Варшава, „Słowo polskie”, 11.03.1998). „Неперевершена львівська піаністка Оксана Рапіта, сценічна зірка якої яскравішає від концерту до концерту, розкриваючи багатогранний талант обдарованої і працьовитої натури” (Львів, „Поступ”, 18.04.2001).

Але хоч як приємно читати слова найвищого визнання для її таланту і самовідданості артистичному покликанню, для піаністки вони становлять лише невеликий додаток до найбільшої муки і найбільшого щастя її життя – щоденних довгих годин при фортепіані.

Силуета третя:

Директорка музею.

Порівняно з творчими спеціальностями попередніх героїнь, праця директорки музею може видатись сухою і нецікавою, а надто згадуючи радянські музеї: запорошені експонати, бідні скарлючені постаті екскурсоводів, котрі нудним голосом переповідають завчені „ідеологічно правильні” фрази. Від цього всього віяло такою журбою...

Галина Тихобаєва

Галина Тихобаєва, котра очолила новоутворений музей славної співачки Соломії Крушельницької у Львові, вже на початку дев'ятдесятих твердо знала, що в її музеї так не буде! Він стане мистецьким саленом, в якому ніколи не забракне світла, радості і творчості. „Бо Соломія би не дозволила, щоби в її домі поселилась нудьга і рутинна. Вона сама була примадонна і дама, до кінця своїх днів при найбільшій біді була елегантна, жвава, дотепна, і від нас вимагала би такого ж відношення до життя”.

Важко сказати, чи це справді дух Соломії так добре зарядив, але я не знаю у Львові іншого такого музею, щоби мав подібну атмосферу (як тепер модно говорити – ауру) затишності і творчої захопленості. Галина цілком серйозно переконувала, що Соломія дуже активно втручається в їх справи, колись допомагає, колись гнівається, навіть розповідала, як не вдалось організувати виставки відомого співака, з яким примадонна конфліктувала. Отже, цей „музей з привидами” став одним з улюблених центрів львівської інтелігенції, а надто творчих

жінок. В ньому відбуваються не лише наукові конференції, творчі вечори, виставки, але й сердечні зустрічі симпатиків музики, а щороку 23 вересня святкують уродини Соломії Крушельницької з обов'язковим уродиновим тортом.

І в центрі всіх цих подій завжди є Галя – їй належать ідеї нових акцій, вона вміє домовлятися про благодійні датки, вона встановлює контакти з нащадками видатних співаків і музикантів, збирає старі папірці, які родичі відомих і менше відомих мистців не знають, куди подіти, а в її руках вони перетворюються в безцінні колекції, справується зі своїм маленьким колективом – переважно, жіночим, без чвар і непорозумінь, тримає чистоту і порядок у покоях співачки, знаходить ще якісь милі дрібнички побуту, котрі відтворюють інтер'єри початку ХХ ст., веде бухгалтерію, свариться з місцевими урядниками за кошти і ремонт, презентує українське мистецтво перед поважними особами, приймає відвідувачів, видає календарі та поштівки і обліковує архівні матеріали. Так поступово музей однієї співачки перетворювався у значний культурний центр, справжній „музей музики”, до якого долучився також меморіальний будинок Станіслава Людкевича, і в якому пам'ятають про всі визначні і менш визначні дати української музики. Пані директор не мислить себе і справу свого життя без того, щоби щороку не докласти ще одну цеглинку в той храм, який вона будує.

Закінчення на стор. 29

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LXII

JULY-AUGUST 2005

Editor: TAMARA STADNYCHENKO

From the Desk of the President

Jaroslav Kurowyckyj, Natalia Hewko, Marta Danyluk, Maria Tomorug, Iryna Kurowyckyj, Archbishop Antony, Lilia Hryhorovych (National Deputy of Verkhovna Rada and President of Soyuz Ukrainok of Ukraine), Serhiy Pohoreltsev (Consul General of Ukraine in New York) and his wife Svitliana.

During the beautiful summer months, we have two important historical dates to celebrate—America's Independence Day, which falls on the Fourth of July, and Ukraine's Independence Day, which falls on August 24. This year, Ukraine will be celebrating its fourteenth year as a sovereign nation, and its Independence Day celebrations, coming in the wake of the election of Viktor Yushchenko as president, will be very special indeed. God Bless America! God Bless Ukraine!

The delegates at the XXVII UNWLA Convention reelected me as president for another term. It is an honor and privilege to serve this organization and its members. I will do my best to implement all of the resolutions and recommendations that the delegates voted upon at the convention and to continue the work begun by the founders of our organization.

We were honored by the presence of several very special guests at this year's convention, including National Deputy of Ukraine and President of Soyuz Ukrainok of Ukraine, Lilia Hryhorovych, and President of World Federation of Ukrainian Women's Organizations, Maria Shkambara. I thank these ladies for attending our convention and celebrating our 80th anniversary with us. I would also like to give special thanks to Bishop Basil Losten for celebrating the Sunday liturgy during the convention and Archbishop Antony for his invocation during the convention banquet.

Stefan Schkafarovsky, a Metropolitan Opera star, entertained the audience beautifully. Some of the songs he performed evoked sentimental tears while others evoked enthusiastic laughter. We thank Mr. Schkafarovsky and his talented accompanist at the piano, Christia Karpewych, for making our banquet so special.

The convention was very productive. All of the workshops were well attended, and the interaction between participants, presenters, and panelists was dynamic and interesting. At each seminar, provocative questions were asked and answered; participants offered many good suggestions and comments.

The newly elected National Board has many important things to deal with this term. The renovation of the two floors of our building will be a long and expensive process. Among other things, we will need the services of members who are professional librarians to catalog, store, and appropriately display the UNWLA's collection of books.

In this issue of *Our Life*, we have published the amendments to UNWLA bylaws, which were adopted at the convention, along with convention resolutions and proposals. On the advice of our parliamentarian, Dr. Oksana Xenos, we will not be publishing a new bylaws booklet at this time. Dr. Xenos pointed out at the convention that our bylaws are much too long and that many of the items listed in the bylaws at present should, instead, be listed in rules of procedures. The changes she proposed will require some long-term consideration and preparation.

One of the tasks of the National Board is to review UNWLA programs. Some of these programs have been in existence since the founding of our organization and may need updating. Others were initiated in response to specific timely needs and must be terminated or modified to accommodate current circumstances.

During the convention, we launched the celebration of our organization's 80th anniversary. This anniversary year presents us with the opportunity to consider, initiate, and implement new projects and programs to replace programs such as the "milk and roll" program, which is soon coming to an end.

We anticipate that UNWLA Regional Councils and Branches will plan special events celebrating the 80th anniversary of our organization. Often, such events are a wonderful way to introduce other women to the UNWLA and invite them to join.

It is with great joy that I inform you that the next General Assembly Meeting of the International Council of Women will take place in Kyiv, Ukraine, in September of 2006. I must admit that I am pleased and proud that I made the proposal to the ICW, which led to this decision.

Women who wish to be part of an official USA delegation to this event must be members of the National Council of Women /USA. You may apply for membership status in the ICW (a payment of dues for a two-year membership must accompany application). Please be aware that only 20 delegates per council may attend the General Assembly as space is limited. If you are interested, please get in touch with the UNWLA office.

Resolutions and Recommendations Adopted at the XXVII UNWLA Convention

General:

The Convention sends greetings:

To Hierarchies of the Ukrainian church in Ukraine
and the Diaspora

To the American people and President George W.
Bush

To the Ukrainian people and President Viktor Yush-
chenko

To Ukrainian women's organizations around the
world

- In celebration of the 80th anniversary of found-
ing of the UNWLA, we honor our founders and our
membership and propose that spirit of the conven-
tion theme "From all the Yesterdays, Through all
the Tomorrows" be adopted for UNWLA programs.
- We encourage UNWLA members and the
community at large to continue working on the pro-
ject of getting books about the Great Famine in
Ukraine 1932-33 into local public libraries.

- We encourage UNWLA members to commemorate the 20th anniversary of the nuclear disaster in Chernobyl by hosting seminars and other programs and by supporting other community programs about this human tragedy.

Recommendations on organizational matters:

1. Presidents of Regional Councils must keep in touch with Branches, ensure that Branches work within the framework of UNWLA bylaws, hold monthly meetings, hold annual meetings, and maintain membership lists.
2. Presidents of Regional Councils should maintain and update an address list of all members and distribute a questionnaire about members' interests.
3. Presidents of Regional Councils should inform their membership and branches about all circulars from the National Board and encourage them to implement all the instructions and recommendations.
4. Each Regional Council and Branch should create an Organizational Committee to assist and support the Organizational Chair, especially in the matter of membership drives. Regional Council presidents and Branch presidents are responsible for overseeing the work of their respective Organizational Committees.
5. Branches with members in nursing homes and hospitals may apply for exemptions from UNWLA dues for these members.

Resolutions pertaining to Cultural Affairs:

1. Inform members of new publications of interest in the United States and in Ukraine.
2. Inform members of cultural events in their communities.

Resolutions pertaining to Press:

1. Continue to promote financial support for *Our Life* magazine and solicit new subscriptions.
2. Publicize and promote UNWLA programs and projects in other media.
3. Collect articles published about the UNWLA in newspapers, magazine, and bulletins and add such materials to the archival collections of Branches, Regional Councils, and the National Board.
4. Send articles or press releases about UNWLA activities to local newspapers.

Resolutions pertaining to Social Welfare:

1. Continue to support programs for the victims of the Chernobyl disaster, grandmothers, and orphans in Ukraine.
2. Support financially all the new and ongoing Social Welfare programs.
3. Become more aware about the needs and concerns of aging members of our organization. Visit them in the nursing homes, help them with paperwork, and assist them in getting appropriate social services.
4. Support new immigrants from Ukraine and other parts of the world by giving them information that will help them get established.
5. Find ways to get grants for our programs and projects from corporations, agencies, and institutions.
6. Inform the American public at large about UNWLA programs and projects and seek financial support if possible.

Resolutions pertaining to Education:

1. Form more pre-kindergarten groups, especially to accommodate the children of new immigrants.
2. Inform the community at large about pre-kindergarten objectives and agenda.

Resolutions pertaining to Arts/Museum:

1. Encourage members to study Ukraine arts.
2. Encourage members to hold art exhibits in libraries and other prestigious institutions in their cities.
3. Find new ways to help The Ukrainian Museum in New York financially.

Resolutions pertaining to Stipends:

1. Continue the work of our predecessors.
2. Find new sponsors.

Resolutions pertaining to Archives:

1. Continue to prepare UNWLA material to be sent to the Minneapolis Research Center for safekeeping.

Resolutions and recommendation pertaining to Branches-at-Large:

1. Form a nominating committee of the presidents of the Branches to elect a liaison officer.
2. At the next UNWLA convention, more time must be allocated for Branches-at-Large to discuss their needs.

**AMENDMENTS TO UNWLA BYLAWS
ADOPTED AT 27TH UNWLA CONVENTION
May 27-30, 2005**

Page	English PAR #	AMENDMENTS TO BYLAWS
7	7a	Change to: “establish Branches and Regional Councils”
7	7c	Change to: “establish educational, charitable and cultural programs”
8	8c	Delete.
9	13	Delete 1 st sentence and replace with: “A Branch President, a President of a Regional Council, and the President of the National Board may not at the same time chair any other Ukrainian organization.”
9	13	2 nd sentence: No change.
9	14	Change to: “The Convention is the highest legislative power of the UNWLA.”
9	17	No change.
9	18b	Replace the word “persons” with “delegates.”
10	20	Delete last sentence: “Any member of the UNWLA shall have the right to be elected to the National Board and to the Auditing Committee.”
10	22g	No change.
10	22h	Change to: “establishing the amount of dues and other financial obligations of the Branches and Members-at-Large to the UNWLA;”
10	22i	Delete.
10	22l	Replace the word “consideration” with “consideration and adoption”
11	26a	Change to: “the National Board, the Executive Committee, and the Auditing Committee”
11	26d	Add “26d. Members-at-Large”
11	27	Replace the term “press secretary” with “press chair” Replace the term “ecology” with “health and environment”
12	29h	Change to: “decisions regarding the publication of the UNWLA magazine “OUR LIFE,” including its name, size and contents, and other publishing activities”
12	29o	Change to: “election of one member of the Executive Committee to the Nominating Committee”
16	49	Change 1 st paragraph to: “The Nominating Committee shall be composed of the Regional Presidents, the Chair for the Branches-at-Large, and one member of the Executive Committee. The Nominating Committee shall elect its own chair, vice-chair, and secretary from among the Committee members.”
27	117.1c	Delete: “and bequests”
22	82	Change: “may” to “shall”
27	116	Change: “may” to “shall”
24	94	Change to: “Annual and Special Meetings shall be called by the Branch Board. Notice of such meetings shall be sent to Branch members and to the Regional Council Board, or if there is none, to the Chair for the Branches-at-Large, one month prior to the date of said meeting.”

During the recent UNWLA convention, much discussion was centered on organizational growth through the recruitment of new members. Some UNWLA members offered examples of successful efforts in this often challenging enterprise. The following suggestions were contributed to Our Life by the president of UNWLA Branch 13 of Chester, PA. A companion article by this author, focusing on keeping infirm and elderly involved in UNWLA activities, will be published in a subsequent issue.

Seeking, Finding, and Keeping New Members

by Christina Kyj Pluta

Branch 13 of Chester, Pennsylvania, has grown over the last few years. This growth has made us stronger and more interesting because new people bring new ways of looking at things and doing things. One of the ways we were able to achieve this goal was to forget the phrase "this is how we always did it." Times change and the way we approach our goals should reflect that we are willing to change with them. Change is a positive force and exploring different ways of doing something can create wonderful results. Some of the things our members have learned during this journey may be helpful to other UNWLA branches as they work to increase their membership.

Seeking out women who might be interested in joining the UNWLA is the first step, and it is not as difficult as it may seem to be. Expand your horizons and expand your prospect list by thinking positively. Any woman who is in any way connected to the Ukrainian community and is not already a member of the UNWLA already is a potential candidate. This can include women who are of Ukrainian descent, women who are a part of the Ukrainian community through marriage, and others who may simply be interested in some of the UNWLA's many projects and activities. Another thing to consider is UNWLA members who are members of inactive branches who have not taken any steps to reactivate themselves into the UNWLA. Often, they have not done so because they have not been invited to do so.

One highly successful technique we learned was to extend personal invitations to potential members to come as guests and sit in on a branch meeting. The key is to make such guests comfortable and welcome from the moment they arrive. Make them feel special by introducing them to everyone and avoid overwhelming them by telling them about all the work they can do. Instead, entice them with a friendly, non-threatening approach that gradually introduces them to all the opportunities the UNWLA provides. Our programs are varied and interesting and we have much to offer new members. If we let them see what is available without pressure, many of them will find something of interest. Take care not to create language a barrier. If your guest does not speak Ukrainian well or does not speak Ukrainian at all, conduct a bilingual meeting. This is common courtesy and shows that your intent is inclusion, not exclusion.

Another way Branch 13 has worked to attract new members is by inviting members' daughters to attend meetings or interesting functions. This is a particularly good way to ensure cross-generation bonding and sharing of new and traditional ideas.

Our Branch also offers free first year membership—a no risk guarantee! The branch pays for dues and magazine subscriptions, a small price to pay for bringing fresh ideas and new energy into the mix.

UNWLA Branch 75 Hosts Lecture on Trafficking

by Danusia Lukiw

Throughout the year, UNWLA Branch 75 members have hosted or participated in various events, ranging from fundraising for breast cancer awareness in Ukraine to fundraising for the Ukrainian Museum in New York City. Branch members have sponsored art exhibits and fundraising dances; the group has also attended a yoga class and lecture on nutrition and exercise for women. Branch 75 members live in or around Maplewood, New Jersey; monthly branch meetings are held at members' homes.

At a recent meeting, held at the home of Branch 75 member Olia Lukiw on May 6, 2005, the focus of attention was trafficking of women and children, a theme that has become painfully significant to the Ukrainian-American community and to Ukraine. The guest speaker at the meeting was Theodore Romankow, a human rights activist who currently serves the State of New Jersey as Union County Prosecutor.

Mr. Romankow began by reminding those present that the problem of human trafficking exists everywhere. According to the US State Department, he explained, about 600,000 to 800,000 people annually are trafficked across national borders, which does not count millions trafficked within their own countries. Human trafficking or sex slavery, he stated, "doesn't occur only in third world countries or economically deprived countries." He emphasized that sex slavery occurs everywhere. It is a worldwide problem infesting countries such as Greece, Italy, Romania, China, South Korea, Russia, and Ukraine. It also exists in Canada and the United States, in small towns and large cities, regardless of their economic status or their prestige. "This could be happening right under our noses," he said.

The Union County Prosecutor underscored this comment by citing examples of trafficking and sex slavery in local communities. "In Union County," he stated, "we have problems with a lot of women involved with human trafficking." He pointed out that there are twelve massage parlors operating in Springfield, New Jersey, adding that in North Plainfield, Mexican women were held captive as slaves and forced to perform sexual acts on at least six men a day. He also cited the recent arrest

of several men who had held a woman captive in Short Hills, another New Jersey community.

Mr. Romankow then spoke about the victims of human trafficking. "No one," he remarked, "signs up to be a sex slave." The prosecutor pointed out that the traffickers target mostly women and underage girls, luring them with promises of careers in acting or modeling. In most cases, the women and girls are then kidnapped, beaten, tortured, and brainwashed. Their passports are stolen and they are forced to become sex slaves. "It's not just sex," he said. "It's their lives totally changing."

Mr. Romankow then mentioned *The Natas*: *Inside the Global Sex Trade* by Victor Malarek, which documents the journey of several trafficking victims. According to the book, Interpol estimates that an exploited young woman can bring in \$75,000 to \$250,000 a year. A girl who is bought for \$1,500 can bring in over \$100 an hour, allowing the buyer to make back his investment in just a few nights. Human trafficking, according to experts, is the number two criminal enterprise in the world (after gunrunning), bringing in eight billion dollars annually.

Mr. Romankow also spoke about Ukraine's trafficking problems, commenting on how rising unemployment, poverty, and a weakened social structure lead some parents to sell their children to traffickers. The victims fear for their own lives and their families' lives. Traffickers beat them to instill fear, telling them that if they run away or contact authorities they will be murdered and their families will be tracked down and killed; many are eventually murdered by their captors. Even those who manage to get away are irreparably damaged. Many contract sexually transmitted diseases; many suffer psychological problems. "A lot of these girls won't go back home because they are embarrassed," Mr. Romankow said.

The United States has recently recognized that human trafficking must be a governmental concern. In 2002, Congress passed the Anti-trafficking Act. Under this legislation, the maximum penalty for trafficking is a 20-year sentence in prison. Mr. Romankow noted that New Jersey's Governor Richard Codey recently signed a law that provides

for a much stricter sentence. Under the New Jersey law, the punishment for trafficking is a life sentence.

Following the presentation, UNWLA member Christine Demidowich asked Mr. Romankow

what individual citizens might do "to help stop this?"

"Keep your ears and eyes opened," Mr. Romankow replied. "And report any suspicious behavior to the proper authorities."

MEDICINE ON THE CUTTING EDGE: PET SCANNING POSITRON EMISSION TOMOGRAPHY

by Ihor Magun, M.D., F.A.C.P.

We live in an extraordinary era of medicine. Knowledge of disease states, progression of disease, and treatment has advanced so rapidly that researchers themselves are amazed. One of the exceptional advancements is PET scanning, which involves a camera that can produce powerful molecular images of the human body's biological function. This new imaging technology is readily available. The procedure begins with an injection of a sugar that is labeled with a signal-emitting tracer. A glucose tracer is used because cancer cells and other indicated conditions use more glucose than normal cells. As these tracers circulate throughout the bloodstream, they collect in various body organs. A scanner records the signals emitted by the tracers. With the help of sophisticated computers, the pictures show biological causes of organ function and failure of organ systems in disease.

The technology is so advanced that PET scans and CAT scans are combined into one scanning system. What is amazing about this imaging modality is that a tumor seen on CAT scan can be confirmed by PET scan to be benign or malignant. Additionally, not only can PET scanning distinguish

between benign and malignant tumors, it checks if the administered chemotherapy was successful. It can stage the cancer, look for metastatic disease and evaluate the following cancers: brain, breast, cervix, colon, esophagus, head and neck tumors, lung, lymphoma, melanoma, ovarian, pancreatic and prostate.

PET scanning can evaluate coronary artery disease and can also help guide treatment choices for patients facing a choice of either cardiac transplant or bypass surgery. PET scanning has also emerged as a diagnostic tool to confirm or differentiate Alzheimer's disease. It can evaluate if a shaking tremor is caused by Parkinson's disease. The most recent advancement has been seen in evaluation of children with uncontrolled seizures. PET scanning can zero in on the diseased brain area, permitting a surgical removal of tissue with definitive cure of the seizure in 80% of patients.

Clearly we are in medical evolution. As medical professionals face their daily challenges, the extraordinary strides in imaging modalities is keeping pace. We all can only marvel and benefit from these innovations.

Donations for Nastya Ovchar

Collected by UNWLA Branch 90 Philadelphia, PA

- \$50** Kalyna Kozak, Irene O. Nowosiwsky, Evdokia Tkaczuk
\$25 Vera Klisch, Teofila M. Melnychuk, Martha T. Pelensky, Chrystyna Turczeniuk, Oksana Woroch
\$20 Oxana Farion, Anne D. Hawryluk, Christine M. Izak, Oksana Krylyuk, Nadia Luchanko, Irene I. Maday, Lesia Nestor, Lydia Odeszynsky, Irene Pastuszak, Vera Sawchyn, Irene Sherba, Oksana Tkachuk, Maria Tymchuk, Nadia Zalipsky, Maria Romanyshyn
\$15 Christina Czorpita
\$10 Eugenia Gardesky, Ivanna Tymchuk
\$5 Ivanna Sergeeva
- \$1,000** UNWLA Branch 24 in Elizabeth, NJ collected \$800 at St. Vladimir's Ukrainian Catholic Church and donated an additional \$200 from the branch.
\$1,000 Vera Grushetzky, St. Josaphats Ukrainian Catholic Church, Trenton, NJ
\$500 UNWLA Branch 107, New York Regional Council
\$325 UNWLA Branch 33
\$260 UNWLA Branch 59
\$200 Leo D. & Irene Kushnir, W.OD.F.F.U.
\$150 In memory of Ivan Ulhursky collected by John & Maria Kushnir, Maria & Jaroslaw Tomorug, UNWLA Branch 63
\$113 UNWLA Branch 49
\$100 Valeriy Greyda, Stefania Gudz, Sandi Holo-wej, League of Ukrainian Catholics Niagara Frontier Council, A. & D. Leskiv, Michalina Maslowsky, Pryshlak, UNWLA Branch 68, Wolodymyr & Anna Rak
\$50 Andrew S. Chorney & Ulana S. Koropecyjk Chorney, Dr. Ilene A. Donofrio, Paul B. Iskalo, Danylo Jacenko, Nadia Jafrimov, Olga & Olek-

sander Kuzyszyn, Lidia I. Markowski, Iwan & Irena M. Mokriwskyj, Yaroslav J. Plys, Mykola & Halyna Romaniv, Maria & Orest Slupchynskyj

- \$40** Mykola & Tatiana Paslawsky
\$30 Wasyl Bordun & Dolores Lola Bordun
\$25 Nadia & Ray W. Bergenstock, Jr., Irene S. Biskup & Marta Blackhurst, Zenon & Ksenia Deputat, Gertrid Diakun, Nadia M. Guy, Eliana Iwanyczko & Mary Christine Muhs, Myron Kolinsky through Branch 106, Mykola B. & Oksana Koropecyjk, Nestor & Luba I. Kozbur, Xenia E. Kozbur, Paul McCormick & Helena Zozulak, Zenon J. & Natalie J. Miahky, Jurij I. & Halyna Mudryj, Judith A. & Donald Ray Kropp, Anisia K. & William W. Mandzy, Vera A. Mikolow, George W. & Katherine A. Popowych, Marian E. & Martha S. Stasiuk, Stephania Tatchyn & Marta Iwashko, Nina K. & Francis Tatransky, Ariadna Terleckyj, Martha Turczyn, UNWLA Branch 106, Irene Wolowczuk, Anna & Ihor Zankiw
\$20 Jean M. & Roman I. Choma, Lidia & Myroslaw Hreshchyshyn, Maria Iskalo, Maria Kenny, Sviatoslav N. Kocybala, Koltoniuk, Christine Konowka, Ludmila Korytko, Theodore L. & Olga A. Lownie, Ulana Loza, Halyna L. Mudryj, George B. & Maria L. Paszkowsky, Alexander & Johanna Pleshkewych, George W. & Katherine A. Popowych, Anna Samutyn, Natalia Santasciero, Andrew & Olena Stachniw, Christine Wenglowczyk
\$15 Alexandra Toke
\$10 Nicholas & Lilia Welych

** This list includes all contributions prior to publication of this issue of Our Life. Additional donations will be acknowledged in future issues.*

Correction. In the April 2005 issue of *Our Life* we published an article on an event hosted by the Philadelphia Regional Council, during which Olha B. Cehelsky recited a selection of poems drawn from the works of several Ukrainian poets. The article incorrectly stated that the poets in question were Taras Shevchenko, Vasyl Symonenko, and Oleksander Oles and should have stated that Ms. Cehelsky's recital was based on the works of Oleksander Oles, Dmytro Pavlychko, and Hanna Cheryn'. We apologize to Ms. Cehelsky and to our readers for the error.

НОВИНИ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Голова СУА Ірина Куровицька

Дорогі членки СУА та читачі журналу!

На літні місяці липень-серпень припадають дві гарні дати, а саме проголошення незалежності США та України.

З красними історичними святами бажаю всім мешканцям США радісного проведення Дня Незалежності США 4 липня та українцям по цілому світі гарного відсвяткування 14-ої річниці проголошення Незалежності України, яке припадає на 24 серпня.

God Bless America!

Слава Україні!

Складаю подяку за участь особливим гостям, які взяли участь у нашій Конвенції: депутатові Верховної Ради України і голові СУУ Лілії Григорович та голові СФУЖО Марії Шкамбарі. Дякую Владиці Весилеві Лостену за відправлення Святої Літургії під час Конвенції та Архiepіскопові Антонію за благословення нашого членства на бенкеті.

Щиро дякую солістові Метрополітальної опери Стефанові Шкафаровському і піяністці Христині Карпевич за прекрасне виконання українських народних пісень.

Складаю сердечну подяку усім хто причинився до так успішно проведеної Конвенції.

На XXVII Конвенції СУА перевибрано мене головою організації на ще одну каденцію. Дякую за вибір і довіря. Для мени це велика честь провадити таку заслужену організацію як СУА ще одну каденцію. Буду старатися виконати всі завдання заплановані XXVII Конвенцією.

Конвенція пройшла ділово, всі заплановані семінари та програми були цікаві, делегатки приїхали підготовані та працювали ділово, а доказом були залі, заповнені слухачами, на сесіях ставили конкретні питання та давали конкретні поради.

Нова Управа має перед собою великі завдання: перше проведення ремонту, перенесення і посвячення головної канцелярії СУА. Ця велика подія вимагатиме великих зусиль від нас усіх, не лише у збиранні фондів на переобладнання двох поверхів, також потрібно буде допомоги фахових членок нашої організації, які зможуть допомогти упорядкувати бібліотеку СУА. Всі наші книжки лежать у різних пачках та у різних приміщеннях.

XXVII Конвенція СУА. Ліворуч Ірена Чабан, Єпископ Василь Лостен, Лілія Григорович, Лідія Крушельницька, Ірина Куровицька.

У цьому числі подаємо зміни до Статуту СУА, які були прийняті ХХVІІ Конвенцією для вашого використання. Новий Статут не будемо передруковати, бо д-р Оксана Ксенос, парламентарист СУА, пояснила на ХХVІІ Конвенції, що Статут СУА є задовгий і багато з точок повинні бути у посібнику праці, а не у Статуті, так що будемо працювати над скороченою версією Статуту.

У цій каденції необхідно звернути увагу на програми СУА, які є частиною праці СУА від заснування, декотрі потребують усучаснення, а над іншими треба застановитися чи варто продовжувати чи замінити їх новими.

На ХХVІІ Конвенції СУА організації виповнилося 80 років заснування, округи і відділи повинні відсвяткувати цю дату у своїх місцевостях. Святкуючи цю важливу дату, мусимо застановитися чи не варто б було розпочати новий проєкт так, як це було у 75-ліття організації.

Подаю до вашого відома, що Міжнародна Рада Жінок устійнила дату нарад Генеральної Асамблеї Міжнародної Ради Жінок у Києві 5-10 вересня 2006 р.

Учасники цієї Асамблеї можуть бути делегати, члени Національних Рад своїх країн. Кожна Національна Рада Жінок має право на 20 делегаток, які заплатили вкладку за попередній і біжучий роки. Гості мають право брати участь тільки у полуденках, бенкетах та концертах чи інших імпрезах. Про дальші інформації прошу телефонувати до канцелярії або до голови СУА тел. (212) 477-0039.

ВИДАВНИЧА КОМІСІЯ КОНВЕНЦІЙНОЇ КНИЖКИ ХХVІІ КОНВЕНЦІЇ СУА

Спростування

У ПРОПАМ'ЯТНІЙ КНИЖЦІ ХХVІІ КОНВЕНЦІЇ СУА (стор. 160) помилково була поміщена інша фотографія. Повинна бути фотографія, яку подаємо нижче.

Перепрошуємо за недогляд.

Голова Видавничої Комісії Марта Данилюк.

17-ий ВІДДІЛ СУА ім. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ, МАЯМІ, ФЛ. ВІДДАЛЕНИХ ВІДДІЛІВ

17-ий Відділ СУА ім. Олени Теліги в Маямі. Перший ряд, ліворуч: Марійка Ковалевич, Люся Венгльовська, Ірина Дзюбинська (голова Відділу), Ірена Ракиш, Марія Венгльовська. Другий ряд, ліворуч: Нелія Плечінь, Ірена Трач, Стефа Хобтій, Броніслава Ковалевич, Ольга Марущак, Ірена Курман.

ЗМІНИ ДО СТАТУТУ СУА, ПРИНЯТІ НА XXVII КОНВЕНЦІЇ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Стор. 7, № 7 – для Осягнення своїх цілей СУА має:

(а) – Основувати організаційні клітини.

Замінити: Основувати Відділи й Окружні Управи.

(с) – Закладати і вести навчальні, допомогові й культурні станиці та курси.

Замінити: Закладати навчальні, допомогові й культурні програми.

Стор. 8, № 8 (в) – Членство СУА ділиться на три категорії: 3) Доживотніх членок, яких приймає Екзекутива СУА на підставі заяви та по виплаченню одноразової вкладки. Доживотня членка СУА користується тими самими правами та виповняє ті самі обов'язки як звичайна членка СУА та лишається членкою Відділу СУА.

Викреслити.

Стор. 9, № 13 – Членка Відділу СУА, що належить до Управи іншої української жіночої організації, не може ввійти до проводу Відділу, Округи або Головної Управи.

Замінити: Голова Відділу, голова Округи і голова СУА не можуть очолювати іншу українську громадську організацію.

Стор. 9, № 14 – Найвище законодавче тіло СУА становить Конвенція.

Замінити: Конвенція становить найвище законодавче тіло СУА.

Стор. 9, № 17 – Якщо Конвенція не скличе Надзвичайної Конвенції до трьох місяців від дати одержання письмового домагання, тоді цю Конвенцію має кликати Контрольна Комісія.

Замінити: „Кликати” на “скликати”.

Стор. 9, № 18 (в) – Число зареєстрованих осіб представляє одну третю управнених до голосування.

Замінити: „осіб” на „присутніх делегаток”.

Стор. 10, № 20 – До Головної Управи і Контрольної комісії може бути вибрана кожна членка СУА.

Викреслити.

Стор. 10, № 22 – до компетенції конвенції належить:

(е) – рішення про маєткові справи СУА.

Замінити: „маєткові” на „фінансові”.

(є) – Устійнення вкладок і інших зобов'язань Відділів, вільних членок і доживотніх членок.

Замінити: Устійнення вкладок і інших зобов'язань Відділів і вільних членок.

(ж) – Схвалення висоти вкладки членок до Відділів.

Викреслити.

(і) – Схвалення резолюцій і рекомендацій.

Замінити: Схвалення і прийняття резолюцій і рекомендацій.

Стор. 11, № 26 – ОРГАНІЗАЦІЙНО-АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПОДІЛ СУА

(а) Головна Управа і Екзекутива.

Замінити: (а) Головна Управа, Екзекутива і Контрольна Комісія.

Додати: (г) Вільні членки.

Стор. 11, № 27 Головна Управа складається; ... Преси; ...референток для екології

Замінити: „Преса” на „пресову референтку”; „референтку екології” на „референтку здоров'я і довкілля”.

Стор. 12, № 29 – до КОМПЕТЕНЦІЇ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ НАЛЕЖИТЬ:

(є) – Рішення про видання пресового органу, його назву, об'єм і напрямні та видавничу діяльність організації.

Замінити: Рішення про видання журналу СУА „Наше Життя”, його назву, об'єм і напрями, та видавничу діяльність організації.

(к) – Вибір двох членок Номінаційної комісії.

Замінити: Вибір одної членки з Екзекутиви до Номінаційної Комісії.

Стор. 16, № 49 – У склад Номінаційної комісії входять кожночасні голови Окружних Управ, зв'язкова Відділів Далекого Віддалення, дві членки вибрані Головною Управою. Комісія вибирає голову, заступницю і секретарку, замешкалих в околиці осідку СУА.

Замінити: У склад Номінаційної Комісії входять кожночасні голови Окружних Управ, зв'язкова Відділів Далекого Віддалення і одна членка Екзекутиви.

Номінаційна Комісія вибирає голову, заступницю і секретарку з-поміж членок Комісії.

Стор. 22, № 82 – Управа може вибрати Номінаційну комісію в складі п'ять до сім осіб з голів Відділів та дібраних членок з-поза складу Управи на два місяці перед З'їздом.

Замінити: „може вибрати” на „вибирає”.

Стор. 24, № 94 – Звичайні і Надзвичайні Загальні збори скликає Управа Відділу, повідомляючи один місяць заздалегідь членок і Окружну Управу, а де її немає, Екзекутиву СУА.

Замінити: Загальні і Надзвичайні збори скликає Управа Відділу, повідомляючи один місяць заздалегідь членок і Окружну Управу, а де її немає, зв'язкову Віддалених Відділів.

Стор. 27, № 116 – Відділ може вибрати на ширших сходах Номінаційну комісію в складі трьох або більше членок, на два місяці перед Загальними зборами.

Замінити: „може вибрати” на „вибирає”.

Стор. 27, № 117 – Майно відділу творять: (в) Пожертви і спадки.

Викреслити: „і спадки”.

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ СУА

ЩИРО ВІТАЄМО НОВИХ ЧЛЕНОК НАШОГО ВІДДІЛУ!

Марту Боровик, Христину Бонакорса, Марію Дацко, Емілію Питван, Наталію Струк, Ірину Гадзеру, Дарію Леськів.

Бажаємо вам, дорогі наші членки, успішної і радісної праці в СУА!

Іванна Мартинець, голова Відділу.

Марія Українська, секретарка.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

27-ий ВІДДІЛ СУА, ПІТСБУРГ, ПА.

27-ий Відділ СУА ім. Ольги Басараб у Пітсбургу відбув річні засідання у залі церкви св. Трійці в Карнегі, Па.

Нову Управу вибрали: голова – Марійка Заліщук, заступниця голови – Анна Конецька,

скарбник – Ярослава Комічак, секретарки – Тетяна Рад і Богдана Михайлишин.

Референтки: музейна – Оксана Нейбор, вільна членка – Люба Глутковська, пресова – Іванна Старощак.

Іванна Старощак,
пресова референтка.

ВІСІМДЕСЯТИЛІТТЯ СОЮЗЯНКИ 70-го ВІДДІЛУ

З ініціативи дітей ювілятки 26 лютого ц. р. у приміщенні місцевого ресторану зійшлися гості, щоб привітати і вшанувати з 80-ою весною Ядвигу Дяченко, маму, бабусю, знайому, приятельку і союзянку 70-го Відділу СУА в Пассейку. Ця подія була приготована родиною як несподіванка і ювілярка була помітно здивована і зворушена, коли вся заля привітала її при вході гучним "многая літа". Донька п. Ядвиги Ліда познайомила присутніх з сумними і радісними хвилинами пройденого життєвого шляху матері з часу коли вона залишила родинне місто і до її приїзду до Америки. З теплом і любов'ю зворушливо говорила про свою бабусю найстарша онучка Ніна, дякуючи від всіх онуків за бабусину любов і опіку.

Ядвига Дяченко.

Під час обіду на екрані висвітлювали прозорки з життя пані Ядвиги і присутні приємно забавлялися при звуках веселої музики.

Ядвига Дяченко довголітня членка нашого 70-го Відділу. Довгі роки була і є нашою господарською референткою. Не зважаючи на роки, повна енергії і бере активну участь в родинному і громадському житті.

На закінчення приємного вечора пані Ядвига подякувала всім присутнім за милу і теплу несподіванку.

З тієї нагоди союзянки склали 370 дол. на Суспільну опіку СУА.

Многая літа, пані Дяченко!

Оля Мочула.

Ліворуч: Марія Борбич, Марія Бакалець, Марія Мартинюк, Галина Бобиляк (голова Відділу), Ядвига Дяченко, Ольга Мочула, Леся Мочула, Ірена Цапар.

74-ий ВІДДІЛ ім. Олени ТЕЛІГИ в Чікаго

Загальні збори відбулися 11 травня 2005 р. в присутності 14 членок.

Зборами провадила Любослава Шандра, секретарювала Лідія Голод. Окружну Управу репрезентувала Ірена Попович.

Нову Управу вибрали в такому складі: Тамара Тимцюрак – голова Відділу, Лідія Голод – заступниця, Ірена Попович – секретарка, Ляриса Савка – скарбник.

Референтки: Ярослава Панчук – культ-освітня, Галина Харук – суспільної опіки, Любослава Шандра – стипендійна й архівар, Олександра Менцінська – мистецька.

Контрольна комісія: Софія Дачишин (голова), Ольга Магур, Віра Хрептовська (членки).

Голова Відділу Тамара Тимцюрак сердечно привітала довголітню членку нашого Відділу Геню Куріцу, яка після довгої перерви знову відвідує сходи при допомозі опікунки.

Ярослава Панчук, культ-освітня реф. Відділу.

ПРАЦЯ 89-го ВІДДІЛУ СУА ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ КЕРГОНКСОН, Н.Й.

Вже стало традицією Відділу, для придбання грошей влаштувати кожного року “Весняний обід” з програмою для громадянства.

10 квітня 2005 р. церковна зала була прибрана помаранчевими кольорами Майдану. Голова Відділу Льоля Савеська привітала гостей і попросила о. Володимира Пісо провести молитву, після чого попросила Зеню Ковальську вести програмою. Ведуча представила стипендійну референтку Відділу Розалію Головку, яка коротко і змістовно розказала про працю Стипендійної акції СУА, що виховала багато вартісних осіб, які тепер допомагають у всіх ділянках церковного і громадського життя у цілому світі.

Після доповіді одна особа склала 220 дол. на Стипендійну акцію. Членки Відділу і громадяни допомагають оплачувати навчання 5 стипендістам, за що їм сердечно дякуємо.

У розваговій частині виступив ансамбль “Мальви” під керівництвом і акомпаняментом на гітарі Богдани Волянської. Вони співали українські народні пісні. Також була лотерія для поповнення нашої каси.

Всі були вдячні за приємно проведений час. Голова Відділу подякувала гостям і організаторам вечора, після чого о. Пісо відмовив молитву.

Михайлина Баран, пресова референтка.

ДІЯЛЬНІСТЬ 74-го ВІДДІЛУ ім. Олени ТЕЛІГИ, ЧІКАГО, Іл.

На жаль, згідно з привілеями „золотого віку”, наш Відділ нараховує сьогодні 21 членку, в тому п’ять не можуть відвідувати сходи, а троє їдуть на кілька місяців у теплі краї, то ж тоді і Відділ мало активний. Проте, упродовж цілого часу нашого існування ми вірно і віддано виконуємо фінансові зобов’язання до Головної Управи СУА, до Округної Управи, стараємося для нашого народу в Україні і поза її межами. Суспільною опікою СУА нашому Відділові для допомоги призначено Сумську область. Цього року ми посилали одяг і взуття. Поштові витрати заплатила Суспільна опіка Округу. Стипендійна референтка Любослава Шандра придбала спонзорів 12 стипендій для студентів вищих навчальних закладів України. Вона також взірцево займається нашим архівом.

Стараннями, працею і жертівністю всіх членок наш різдвяний базар та продаж сніданків (кави і солодошів) раз у місяць після Богослужень в церкві св. Йосифа допомагає нам фінансово.

Цього року під час різдвяного базару ми успішно провели лотерію, а прибуток призначили „Бабусям” в Україні (згідно із закликом Суспільної опіки Головної Управи). Дякуємо „Самопоміч” і Товариству „Спадщина” за їхні щедрі дарунки.

Очевидно, знаходимо час для культурних

розваг. Незаступна культосвітня референтка Ярослава Панчук приготує на кожні сходи цікаві доповіді про визначних жінок, різні події з історії і побуту України та ін.

При вході до канцелярії „Самопоміч” стоїть велика габльотка з предметами українського мистецтва.

Мистецька референтка Леся Менцінська змінює експозицію відповідно до сезону чи подій. Весною щорічно проводимо збірку на „писанку дітям в Україні”. Беремо участь і підтримуємо День союзнянки та інші наші та загальногромадські імпрези. Жаліємо, що у Відділі нас замало, щоб мати змогу самостійно влаштувати різні імпрези.

Цього року ми відбули 2 сходи Управи, вісім ділових сходи та передвакаційну товариську зустріч у ресторані. Голова Відділу і секретар І. Попович входимо у склад Округної Управи і завжди стараємося відвідувати сходи і імпрези. Останньо були на зустрічі з Президентом Віктором Ющенком в Чикаго. Вісім членок були присутніми на святкуванні 60-ліття журналу „Наше Життя”.

Праця у Відділі проходить з гаслом „хоч нас мало, але нас не подолати”.

Д-р Тамара Чабанівська-Тимцюрак,
голова 74-го Відділу.

МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА В НОРТ-ПОРТІ, ФЛ.

Заходами 56-го Відділу Союзу Українок Америки в Норт Порті, Фл. 9-10 квітня ц.р. влаштовано мистецьку виставку. Це була перша унікальна спроба ознайомити українську громаду і доквітля з місцевими мисткинями українського походження. На виставці було 17 учасниць, від 8 до 90 років віком, різноманітні у творчій праці, підході, формі, світогляді. В одних дуже тісний зв'язок з народним мистецтвом, а в інших більше сучасний підхід до творчості.

Деякі мисткині досягнули високу мистецьку освіту, були нагороджені за свої праці, деякі з них стали викладачами мистецтва. Інші ж працювали за іншим фахом, але у вільні години поверталися до мистецької праці. Тому на виставці було представлено приємну різноманітність – кожний творчий імпульс притягав до себе увагу.

У ділянці народного мистецтва домінували вишивка, писанка і кераміка. Прагнення краси у нашому житті віддзеркалюється у вишивці чи мережці. На виставці були весільні рушники для молодої, виготовлені на цей величавий день Анною Білинською, відомою в Чикаго зі своїх чудових вишиваних і мережаних праць, які часто виставлялися на виставках народної творчості.

Мереживо та вирізування пристосоване до сучасного одягу, базоване на мотивах давнього мережання Полтавщини, Київщини та інших областей, можна бачити в унікальних сукнях Ірини Радзикович. Як каже Ірина “Все це творить вінок мого життя, яке я присвятила цьому прекрасному мистецтву минулих століть”. Творча праця І. Радзикович виставлялася у різних містах Америки і Канади, вона запрошена показати свої унікальні твори в Україні.

Вишивка, як прояв краси, передавалася століттями від матері чи бабусі своїй доні чи онуці. Саме так навчилася вишивати, маючи 7 років, Оля Татарка від своєї бабусі на Київщині. Оля брала лекції та студіювала. На виставці показано бездоганно виконані її руками чотири жіночі одяги. А Галя Шраменко, родом із Запоріжжя, в дитинстві вчилася вишивати від мами. Пізніше Галя сама комбінувала узори, а тепер вишиває вирізуванням і мережкою, як можна було бачити на її експонатах на виставці.

Мисткиня Віра Трищівська відома своїми керамічними творами, писанками та мініатюрними іконами виконаними на яечках. Вона використовує народні мотиви і має титул майстра

народного мистецтва. Пані Віра викладала предмет кераміки в коледжі, провадила семінари та робочі сесії. Про її творчість часто пише американська преса.

Писанкарки Христя Стецик і Таня Сілецька виставляли свої мініатюрні шедеври, які захоплювали усіх відвідувачів, а особливо не-українців. Вони обидві практикують це мініатюрне мистецтво уже багато років. Христя Стецик добре відома у південно-західній Флориді своїми виставками писанок у бібліотеках, музеях і школах. Щороку можна знайти дописи в американській пресі про її творчість. Таня Сілецька вперше побувала на курсі писання писанок у 1961 році в Лорейн, Огайо. З того часу удосконалювала свої знання і сама демонструвала писання писанок у публічних школах, бібліотеках та місцевому університеті. Таня також виставляла свої писанки в крамницях та бібліотеках Огайо.

Богданна Більовщук, мистецька референтка 56-го Відділу, яка відповідала за виставку, малює картини олією. Її мрія поринути в мистецтво сповнилася коли вона опинилася в Нью-Йорку. Телевізійні програми про малярство, особливо про китайський спосіб малювання, заповнили уяву Богданни і вона почала малювати. Згодом записалася до мистецьких клубів, де вчилася рисувати та малювати олією і опанувала теорію. Її праці виставлялися на виставках у Нью-Йорку, отримали нагороди.

Ніна Панчак, родом із Запоріжжя, опинившись на Флориді, відвідувала заняття малярства упродовж 5 років. З 1989 року, з огляду на стан здоров'я, перестала малювати. Ірена Кочержук-Герріс з Вірджинії та Боніта Спрінгс на Флориді, малює з 1960 року. Останніх 17 років вона викладає малярство у Боніта Спрінгс.

Д-р Марія Дицьо з молодих літ цікавилася мистецтвом і в гімназії у Львові вчилася малювати, а за фахом стала лікарем-анестезіологом. Десять років тому д-р Дицьо почала брати курси малювання в місцевій програмі “Adult Education”, в штаті Мейн. Потім вступила до університету Мейн, де навчалася мистецтва 6 років у Бейтс Коледжі. Її улюбленим сюжетом є виконані аквареллю квіти.

Іванна Гаврилюк, найстарша за віком учасниця, творить “щоб не думати про старість”. Народилася вона 90 років тому у Львові, де закінчила середню освіту і учителювала. Виїхавши

до Німеччини, викладала на вечірніх курсах. Після приїзду до Канади навчалася на вечірніх курсах в “Коледжі Красного Мистецтва” у Торонто, а також відвідувала приватні лекції. Іванна брала участь у збірних виставках у Торонто, Норт Порті, Сарасоті і Фльориді. Вона працює у техніці олії, акварелі, акриліку та мішаній техніці.

Одарка Горбачевська народилася у Монреалі. Там закінчила школу, а у 1965 році переїхала у Коннектікут, де працювала в банку. Після виходу на пенсію працювала інструктором освіти для неписьменних американців та емігрантів. П’ять років тому переїхала у Норт Порт і продовжує працювати учителькою англійської мови, історії, літератури і звичаїв. Після того, як Одарка прочитала оголошення у місцевій газеті про те, що інструктор запрошує навчатися малювати аквареллю, вона записалася на курси.

До участі у виставці зголосилася також Патриція (Пет) Котик Заліско, яка переїхала до Фльориди минулого року. За фахом Пет – адвокат. Народилася вона у Нью-Йорку. Її родичі теж народжені у Нью-Йорку. З малих літ Пет любила малювати, але не мала нагоди вчитися мистецтву аж до часу виходу на пенсію. Вона брала участь в мистецьких виставках у Нью-Джерзі, була нагороджена. За останні два роки отримала перше місце за свої праці акриліком в школі де навчалася. Вона продовжує відвідувати курси малювання.

На виставці були виставлені творчі праці двох студенток. Татяна Флис є студенткою третього року в школі мистецтва і дизайну “Ринг-

лінг” в Сарасоті, а Христина Гуран закінчує студії з мистецтва в Ст.-Петербурзі, Фл. Обидві виставляли скульптури невеликого формату.

Наймолодшою учасницею виставки була 8 річна Калина Тамсон, внучка організаційної референтки 56-го Відділу Роксоляни Яримович. Калина почала малювати ще в передшкіллію і продовжує малювати та брати участь в конкурсах місцевих шкіл, які спонсорує “Venice Arts Center”. Вона здобула перше місце в своїй віковій категорії. Калина відвідує приватні лекції малярства. В лютому цього року Калина взяла участь в мистецькій виставці в “Unity Church of Venice”, де демонструвала свою техніку малювання і про це широко писали в американській пресі.

Мистецька виставка користувалася великим успіхом. Її відвідала велика кількість українців і американців, широко висвітлювала місцева преса.

При вході на виставку була нагода скласти пожертву на новозбудований Український Музей в Нью-Йорку.

Члени Мистецького Комітету, який очолювала Богданна Більовщук, дуже активно працювали щоб виставка увінчалася успіхом.

До Комітету належали Ліда Білоус, Віра Боднарук, Марія Дорожинська, Іванна Головата, Одарка Горбачевська, Неля Лехман, Слава Малюк, Ірина Радзикович, Христина Шелдон, Роксоляна Яримович. Пропам’ятну програмку виставки виготовила Ліда Білоус.

Віра Боднарук,
культурно-освітня референтка.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

97-ий ВІДДІЛ СУА ім. Марусі БЕК, Баффало, Н.-Й.

Загальні збори Відділу відбулися 26 січня ц. р. Збори відкрила голова Відділу Христина Коновка, провадила Наталка Леван, секретарювала – Люба Процик.

Управу Відділу вибрали у такому складі: Христина Коновка – голова Відділу, Наталка Леван – заступниця голови, Люба Процик і Ніна Гарнавська – секретарки, Ірина Коновка – скарбник.

Референтки: д-р Леся Правак – організаційна і стипендійна, Лариса Самотовка – зв’яз-

ків, Раїса Шкільна – пресова, Ірина Бурда – Суспільної опіки, Марійка Пашковська – екології і здоров’я, Ксеня Депутат – імпрезова.

Контрольна комісія: Наталя Сантарсієро (голова комісії), Надя Бергенсток, Марія Пашковська (членки).

ВІТАЄМО НОВИХ ЧЛЕНОК НАШОГО ВІДДІЛУ!

**ОЛЮ, ГРУБ’ЯК, ЛЮБУ ПРОЦИК, ЛІДУ ГРЕЩИШИН,
МАРТУ КОВТУН, ДАНУСЮ ХУТКО, ОЛЮ ГУРМАК!**

БАЖАЄМО ЇМ УСПІХУ І РАДОСТІ У НАШИХ РЯДАХ!

Раїса Шкільна,
пресова референтка 97-го Відділу.

З НАГОДИ 5-РІЧНОГО ЮВІЛЕЮ

Багато було сказано, написано і опубліковано про СУА – організацію, яка об'єднує більшість українських жінок Америки. Кожний свідомий українець знає про її роль в житті української громади, про її діяння і досягнення на благо української нації, а тим самим і на благо нашої Батьківщини.

Але писати і говорити є про що знову і знову, бо говоримо і пишемо ми про добрі справи жінок, які роблять це з особливою посвятою, притаманною кожній неповторній особистості. Тому велику роль в житті СУА, а також і в житті всієї української діаспори відіграє журнал Союзу Українок Америки “Наше Життя”, який допомагав і допомагає зберігати добрі українські традиції в еміграції, показує багатогранність української жінки в багатьох іпостасях, а саме: жінки-господині, жінки-політика, жінки-матері, жінки-берегині сімейного затишку і подружнього життя.

124-ий Відділ ім. Ладі Могилянської м. Ст.-Петербургу, Флорида є однією із складових частин СУА, який, також, причетний до добрих справ і досягнень Союзу Українок Америки. У складі цієї організації Відділ вносить свій скромний вклад в велику роботу, яку проводить СУА.

Нещодавно Відділ ім. Ладі Могилянської і вся українська громада Ст.-Петербургу спів-

переживали разом зі всією Україною перемогу помаранчевої революції. Відділом були виготовлені і роздані членам громади оранжеві стрічки на знак солідарності і моральної підтримки нашого президента Віктора Ющенка і всього українського народу в боротьбі за демократію і свободу. Зібрали і передали в Україну допомогу студентам, які знаходилися на Майдані.

124-ий Відділ існує з 6 травня 2000 року і об'єднує 32 талановиті і працьовиті жінки з українською завзятістю і добрими засадами виховання, кожна з них має свою неповторну харизму і характер. Керує Відділом голова Люба Мицик – жінка з уважним підходом до кожної справи і до людини, з добрим почуттям гумору і вмінням полагоджувати творчі суперечки в колективі, тим самим допомагає організації і її членам ще яскравіше виразити їхні досягнення і таланти, щоби працювати на благо поставленої мети. Для неї цінність колективу – це в першу чергу люди. Наведу також і веселий факт, коли Люба Мицик навіть свого чоловіка зуміла переконати допомагати Відділу (що завжди є зробити найважче), бо він неодноразово разом з нами виготовляв декорації для творчих імпрез. Його гарний приклад заслуговує наслідування і доброї оцінки, тому він користується любов'ю і повагою всіх жінок Відділу.

“Циганський табір” організований союзнянками Відділу під час театралізованої забави “Чарівний вечір”.

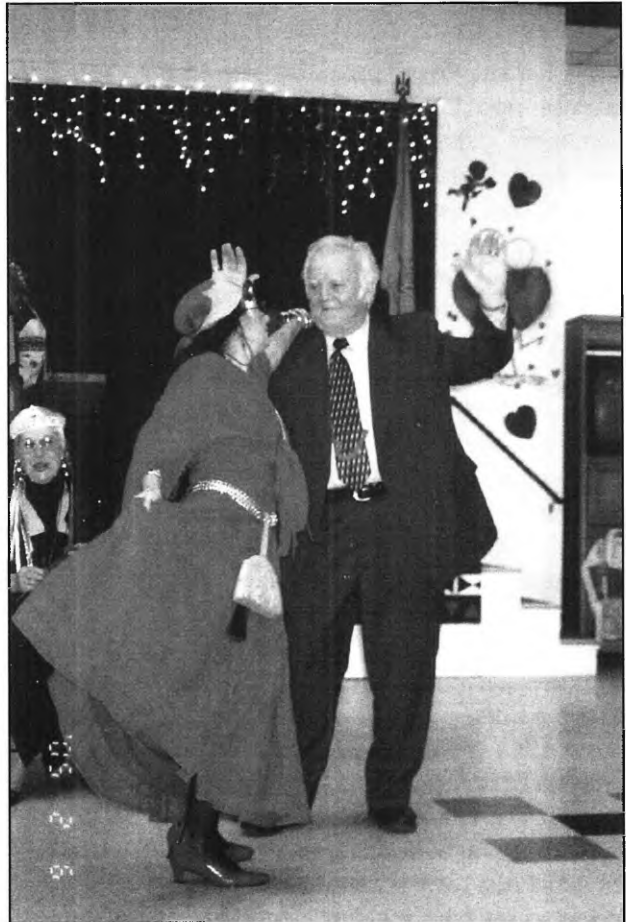
Успішно працює і Управа Відділу, члени якої відповідають кожна за свою справу і з любов'ю. Приємно сказати гарні слова і про заступницю голови Ларису Головату – ділова і мудра жінка, на неї завжди можна покластися у справах. Особливих слів в Управі заслуговує Оля Черкас, яка очолює роботу з дітьми в місцевому Пласті, в яку вкладає свою душу і талант. Зокрема, кожного року діти під її керівництвом підготовляють виступ, чи виставу, присвячену Шевченківським дням. Гарних слів також заслуговують Стефанія Боднар та Ірена Крайник – за їхні кулінарні таланти. Оріся Джансон (Контрольна комісія) – за готовність завжди допомогти. Добре робить свою справу Дзвінка Голя (культурно-освітня діяльність) – вона завжди підтримує і прогресивно сприймає творчі ідеї та вкладає багато сил і енергії для успішного проведення імпрез, Слава Савка (Контрольна комісія), Наталя Майкл (хронікар), Лариса Волошенюк (скарбник), Віра Пестик (референтка Суспільної опіки) та Віталія Короза (протокольна секретарка) – жінки з добрим і лагідним характером.

На похвальні слова заслуговують всі жінки Відділу, які завжди допомагають у проведенні імпрез жертвовно і на добродійних засадах: декорації і добровільні пожертви, прекрасні торти і різні солодощі – все це заслуга союзниць. Слід відзначити Стефанію Кобилецьку та Марію Дурбак, які, незважаючи на свій поважний вік, і далі є активними членами Відділу. Безвідмовно допомагає Відділу Ярослав Галан – її поради, особливо про народні традиції у кулінарному напрямку, завжди стають у пригоді.

Теплих слів також заслуговують і Люба Ціховляс, Ірена Мамус та Павліна Черкас, – всі бажають їм доброго здоров'я.

Відділ тісно співпрацює з іншими українськими організаціями і колективами в нашій громаді, це, зокрема: Америко-Український Комітет (голова Меріям Сарна), Пласт (керівник Оля Черкас), церковна громада, а також група “Українська збіранка” (театралізовані виступи і музичні концерти під керівництвом Ярослава Маркевича).

Слід відзначити заходи, які стали традиційними для участі в них 124-го Відділу Союзу Українок Америки: прибирання української ялинки в міській бібліотеці, де встановлюють ялинки і інші нації, Церковний та Міжнародний фестивалі, де влаштовується виставка народного

Роман Мицик активно допомагає жінкам Відділу всюди, де є потрібні чоловічі руки.

мистецтва, Шевченківські роковини, Свято Матері, та інші тематичні програми. Розважальні програми, „Вишивані вечорниці”, „Чарівний вечір”, „Веселий оселедець”, „Гуцульські забави” – вже стали своєрідною традицією з оригінальним вирішенням, завдяки ініціативі 124-го Відділу.

Це все підтримує не тільки гарний настрій і об'єднує громаду, але й допомагає забезпечувати і фінансові функції організації.

Багато роздумів викликає у Відділі приєднання нових членів, тобто нового покоління, вже народжених в Америці, українок, а особливо “четверту хвилю” еміграції. Як би ми не старалися думати позитивно на цю тему, ми не можемо не помітити, що проблема існує і проблема ця є важливою, бо продовження справи належить до молодих. Голова Відділу Люба Мицик старається знайти заохочення для молодих жінок які приїхали з України, а також тих, які вже народилися тут, в Америці.

Думаю, що такі проблеми як залучення молоді є і в інших відділах СУА, особливо, в малих містах і містечках, а це означає, що є моменти над якими нам всім треба задуматися і вирішувати їх в ширшому масштабі, а також об'єднатися у вирішенні цього питання. Можливо треба організувати спеціальні семінари з диспуатами і обговореннями, зокрема, із врахуванням думок і міркувань молодшого покоління. А тим, хто вже вирішив ці проблеми, потрібно ділитися досвідом з цього приводу, використовуючи сторінки журналу "Наше Життя" та інші українські видання.

Говорячи про 124-й Відділ, варто особливо відзначити таких молодих союзниць: Наталю Головату-Майкл, Ліну Сливку, Марічку Бровн, Олю Чекас, Ларису Волошенюк, Стефанію Боднар, Іню Попович та емігрантки з "четвертої хвилі" – Наталю Хахулу і Віталію Корозу (поки що тільки дві представниці). Приклад цих молодих жінок гідний похвали і вони дістали добру оцінку голови Відділу Люби Мицик і всієї нашої

групади. Союзниця Марічка Бровн не тільки сама активний член Відділу, але й залучає до громадського життя своїх синоків Михайла і Стефана, через Пласт. Це саме можна сказати і про союзницю Наталю Хахулу і її двох донечок Орісю і Настуню. Важлива висока громадянська свідомість цих жінок і їхня відповідальність за наше майбутнє.

Завдяки 124-му Відділу Союзу Українок Америки Ст. Петербурга ми маємо не тільки повноцінне громадське життя, але і можливість виразити себе більше і допомогти іншим.

Нехай Бог допомагає їм у цих добрих справах.

На сам кінець повторюю всіма знані гарні слова:

Єднаймося і перемаємо!

Будьмо мудрі і не пропадемо!

Шануймося і всі нас будуть шанувати!

Марина Маркевич,
Ст. Петербург, Флорида

Закінчення зі стор. 10

У певному моменті Галина Тихобаєва ствердила, що їй бракує ще однієї освіти, за радянських часів цілком непотрібної: психологічної. І в цілком дорослому віці здобула ще й фах психолога, з яким теж дуже добре дає собі раду.

Дуже особиста післямова.

Авторка статті обрала трьох діток львівської культури за принципом, який найбільше зрозумілий кожній жінці: з поваги, любові, приязні до них, а також з повного усвідомлення, що майбутнє

української духовности твориться саме такими обдарованими творчими натурами. Я справді знаю кожну з них багато років: разом з Галиною Новоженець і Галиною Тихобаєвою ми належимо до міжнародного жіночого клубу „Зонта” у Львові (його центр знаходиться в Чикаго), протягом десяти років постійно організуємо харитативні акції в нашому місті і спілкуємось з іноземними колежанками. Концерти Оксани Рапіти рецензую щонайменше 15 років і кожного разу знаходжу в її виконанні

щось вражаюче, що дотикає до глибини серця. Українці дуже люблять возвеличувати людей, коли вони йдуть з цього світу, і часто не помічають їх заслуг, поки вони живі. З інтенцією, переламати чим скоріше цю недобру традицію, із щирим захватом талантами і душевною щедрістю львів'янок написані ці скромні „силуети”.

Любов Кияновська,
доктор мистецтвознавства,
професор Львівської державної
музичної академії
ім. Миколи Лисенка.

**Просимо пресових референток та дописувачів
писати прізвища друкованими літерами.**

ПЕРЕСТУПИЛИ МЕЖУ ВІЧНОСТІ

ЯРОСЛАВА ШАБАТУРА

Ярослава з Чорнодольських, Шабатура членка 13-го Відділу в Честері, Па., відійшла у вічність 12 листопада 2004 р.

Народилася Ярослава 7 жовтня 1915 р. в Золочеві, у великій родині. Мала чотирьох братів і три сестри. Замолоду належала до „Просвіти” і до „Сокола”. Одружилася з Павлом Шабатурою. Під час воєнних подій залишили рідний край і з маленькою донечкою подалися на Захід. 1949 р. прибули до Америки і поселилися в Честері, Па. Тут Ярослава працювала кравчиною. Одразу вписалася до 15-го Відділу США. Коли Відділ припинив існування Ярослава перейшла до 13-го Відділу США. Була дуже працювитою, останньо була господарською референткою. Пробула в рядах США понад 50 років і за це була відзначена Головною Управою США. Завжди усміхнена, жартидлива і такою залишиться у нашій пам’яті.

Від 13-го Відділу прощала Ярославу заступниця голови Ірена Назаревич.

У невимовному смутку залишилися дочка Галя з чоловіком, двоє онуків та сестра. Нехай Всевишній має її у своїй опіці.

Лідія Грабова, секретар 13-го Відділу США.

АННА АНДРУШКІВ-СТОЛЯР

33-ій Відділ США ім. Лесі Українки у Клівленді ділиться сумною вісткою, що відійшла у вічність наша членка бл. п. Анна Столяр, з дому Андрушків.

Народилася Анна 19 серпня 1921 р. в селі Маркопольо, Брідського повіту. Під час Другої світової війни опинилася на чужині. 1946 р. зустріла свого судженого Володимира і вони повінчалися. Подружжя Столярів вирішило їхати далі на Захід до Америки. В Америці були в Нью-Йорку, Філядельфії, Мериленді, а у 1950 р. поселилися в Клівленді. Тут родина Столярів осіла на стало. Анна стала членкою США, а будучи релігійною і жертвовною була улюбленицею Відділу.

Була вірною дружиною, взірцевою матір’ю трьох дітей Івана, Тараса і Олени, а також ніжною бабусею п’ятьох онуків. Вічна їй пам’ять!

Членки 33-го Відділу відправили Анну на вічний спочинок, а в домовину вклали грудку рідної землі з могили патронки нашого Відділу Лесі Українки.

Олена Гентиш-Брехун.

ЯРОСЛАВА ІВАНИШИН

13 березня ц. р. відійшла у вічність довголітня членка 22-го Відділу Ярослава

Іванишин. Ярослава народилася 18 березня 1921 р. в селі Добриводи на Тернопільщині в патріотичній родині Марії і Дмитра Барановських. Там провела свої юні роки, воєнні події безпощадно змінили її життя. Коли найстарший брат Юрій був призначений на примусову працю до Німеччини, Ярослава добровільно зголосилася зайняти його місце і була вивезена до Німеччини, залишаючи назавжди своїх рідних.

Заробітна праця та переселенчі табори – шлях, який проходила з усіма, які залишили рідну землю, дозволили їй зустріти Івана Іванишина та одружитися з ним.

1949 р. виїхали до Німеччини і оселилися в Чикаго. Тут Ярослава працювала заробітково і включилася в життя української громади. Стала членкою новоствореного 22-го Відділу США та віддано працювала упродовж довгих років.

Як референт Суспільної опіки відвідувала хворих у піклувальних домах, лікарнях та допомагала як могла. Завжди ошатно одягнена з доброю усмішкою на устах. Обдарована гарним голосом радо брала участь у різних імпрезах. Співала у хорі Катедрального собору „Славути”, в хорі „Сурма”. Завжди у вишиванках брала участь у концертах. Була членкою ООЧСУ, активною членкою клубу емеритів при катедрі св. Миколая.

Коли Україна здобула незалежність Ярослава часто їздила у рідні сторони, допомагаючи братові Олексі, сестрі Галі, якій згодом допомогла влаштуватися в Америці. Незважаючи на важку недугу, намагалася втримати зв’язок з Відділом. Ще, здається, так недавно взяла участь у збірній світлині Відділу, як завжди у своїй улюбленій вишиванці.

Відійшла від нас майже у річницю своїх уродин, залишаючи смуток і жаль, гарну пам’ять, яка буде надовго записана у наших серцях.

Щиро співчуваємо близьким Ярослави – чоловікові Іванові, дочці Вірі Еліяшевській, сестрам Галі і Марії та братові Олексі з родинами.

Мирослава Шевчик,
пресова референтка 22-го Відділу.

ВАРКА БАЧИНСЬКА

10 травня українською громадою Метрополітального Нью-Йорку рознеслася неймовірна вістка, що несподівано померла визначна членка нашої спільноти Варка Бачинська, з дому Цьолко.

Родина й друзі відпровали Варку на вічний спочинок, згадуючи її енергійну і радісну вдачу, її досяги і заслуги.

Історія її життя так подібна до тисяч членок СУА, а рівночасно – це історія тільки її життя.

Народилася Варка 1 лютого 1934 р. в Тернополі і вже десятилітньою дівчинкою разом з батьками Катериною і Михайлом виїхали на захід України, а далі покинули її межі назавсім.

Після закінчення війни 1945 р. Варка перебувала 5 років у таборі переселенців у Міттенвальді (Німеччина). Там ходила до школи і стала пластункою, склавши у грудні 1946 р. пластову присягу. 1949 р. родина Цьолків приїхала до США і замешкала у Джерзі Сіті, Н.-Дж. Тут Варка далі ходила до школи і продовжувала своє пластування, будучи членкою гуртка юначок “Лисиці” в Нью-Йорку.

4 вересня 1954 р. Варка вийшла заміж за дивізійника Ярему Бачинського. Обоє стали прикладними членами української громади. А коли 1971 р. народився у них син Ярема-Андрій, батьки інтенсивно взялися за виховання його в українському дусі. Школа українознавства, Пласт – в усьому цьому вони були глибоко зацікавлені, підтримували морально вчителів і виховників. Ярема гарно говорив українською мовою, вивчав українознавство, завзято пластував. Тому було зрозумілим, що став одним із тих небагатьох, які виїхали працювати в Україну. Там одружився, створив родину і виховує з дружиною Іною троє дітей: Івана, Михайла і Софійку. До них збиралися поїхати Варка з чоловіком – та не судилося. Мусів Ярема з родини приїхати до Мама.

Варка Бачинська була активною членкою СУА. 1964 р., коли 16 молодих жінок вирішили створити новий Відділ СУА (83-й), Варка стала першою його головою. Від того часу завжди займала різні пости в СУА – у Відділі, в Окрузі, в Головній Управі, де останньо була референткою Суспільної опіки СУА. У Відділі завжди пропонувала нові почини. Останньою її пропозицією було влаштувати „Щедрий вечір”. Цей задум виявився дуже корисним і успішним, Відділ влаштовує „Щедрі вечори” вже четвертий рік поспіль.

Був період, коли Варка провадила дуже успішно туристичні поїздки в Україну (тоді ще УРСР), пізніше включилася у працю Українського Народного Союзу, де була радною, головою Округи та секретарем Відділу.

Як нам буде її бракувати!

У світлу пам’ять Варки Бачинської членки 83-го Відділу, приятелі і знайомі склали щедрі пожертви, в основному сиротам в Україні, бо ними як референтка Суспільної опіки займалася Варка.

Вічна їй пам’ять!

Олександра Юзенів,
пресова референтка 83-го Відділу СУА.

ДОБРОДІЙСТВО

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ”

У світлу пам'ять довголітньої союзниці бл. п. Лідії Грабарчук членки 62-го Відділу СУА в Глен Спею складають 25 дол. на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”. Родині висловлюють ширі співчуття.
Орися Саяк, скарбник 62-го Відділу.

Роман і Керол Бродіни складають 20 дол. на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя” (через 62-ий Відділ СУА).
Орися Саяк, скарбник Відділу.

У світлу пам'ять колишньої голови 62-го Відділу бл. п. Дарії Сірко та колишньої членки 62-го Відділу бл. п. Євгенії Харченко складаємо 50 дол. на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”. Родинам висловлюємо ширі співчуття.

**62-ий Відділ СУА.
Орися Саяк, скарбник.**

Замість квітів на могилу бл. п. Анни Столяр, членки 33-го Відділу ім. Лесі Українки в Пармі, Огайо, Дмитро Дуркалець склав 5 дол. на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя” (через 33-ій Відділ СУА).

Лукія Медицька, скарбник Відділу.

У світлу пам'ять мого дорогого чоловіка бл. п. Володимира Обущака складаю 50 дол. на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”.
Стефанія Обущак.

Складаю 10 дол. на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”.
Ада Осінчук.

Замість квітів на могилу моєї приятельки св. п. Христі Домбчевської-Навроцької складаю 25 дол. на Пресовий Фонд журналу.

Іванна Михайлів-Городиська.

У світлу пам'ять бл. п. Василя Гавілея складаємо 20 дол. на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”.
Ліда і Василь Колодчини.

Наша членка Ляриса Шпон під час Super Ball виграла 135 дол. Цю суму передала через 56-ий Відділ СУА, Норт Порт, Фл. на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”.
Марія Наваринська, прес. реф.

У світлу пам'ять мого дорогого чоловіка бл. п. Володимира Обущака складаю 50 дол. на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”.
Стефанія Обущак.

Замість квітів на могилу бл. п. Марії Абрамчук складаємо 20 дол. на Пресовий Фонд журналу. Родині висловлюємо ширі співчуття.

Меланія Кокорудз, референтка суспільної опіки 89-го Відділу СУА.

Замість квітів на могилу бл. п. Христі Навроцької складаємо 50 дол. на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”. Чоловікові Юрієві з родиною висловлюємо найщиріші співчуття.

Роман і Анастасія Прийми.

Вшановуючи пам'ять дорогої сестри Ярослави з Петрицьких Скрипець, Почесна членка 54-го Відділу СУА у Вільмінгтоні Стефа Грицушко склала (через 54-ий Відділ) 25 дол. на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”.

**Євгенія Новаківська, голова Відділу.
Д-р Дарія Новаківська-Лиса, прес. реф. Відділу.**

ПОЖЕРТВИ ДЛЯ ДОПОМОГИ НАСТІ ОВЧАР

33-ій Відділ СУА в Пармі, Ог. зібрав 325 дол. для допомоги Настусі Овчар у Квітну неділю під церквою св. Покрови.

Лукія Медицька, скарбник Відділу.

59-ий Відділ СУА в Балтиморі, Мд. зібрав для Насті Овчар 425 дол.: 100 дол. – Sandi Holoway; по 50 дол. – Ліда Тарковська, Andrew S. & Ulana S. Kogoreskuj-Chorney, Стефа і Стефан Поліщуки; по 25 дол. – Коропецькі, Гас Здерек, Юрій Мудрий Дарія Коструб'як, Стефанія Татчин, Ньюня Попович, Люся Хай; по 20 дол. – М. Цігдин, Андрій Гудима, Маруся Хома, Галина Л. Мудра, Maria Kenny, Ірена Самутин; по 10 дол. – М. Зозуляк, І. Зозуляк, Maxime Mead, Теодор Кузмів, І. Зероль, Маруся Місак; по 5 дол. – М. Смоляк, Розалія Ласюк, Маруся Ших, Надія Войтович.

Членки 63-го Відділу СУА, Воррен, Міш. склали на допомогу Настусі Вівчар 150 дол. По 20 дол. – Ярослава Казанівська, Вася Гординська, Ольга Процик, Богдана Андрушків; по 5 дол. – Софія Березюк, Марія Готра, Катерина Іванчук, Євгенія Муштук, Юлія Мелимука, Ольга Богай; 2 дол. – Ксеня Антипів; Відділ – 38 дол.

Богдана Андрушків, скарбник 63-го Відділу СУА.

Для допомоги Насті Овчар Мирон Колінський склав 25 дол. (через 106-ий Відділ СУА, Гартфорд, Конн.).
Ярослава Кукіль, скарбник Відділу.

119-ий Відділ СУА в Йонкерсі для допомоги Насті Овчар склав: 150 дол. – Golden Agers, 100 дол. – д-р Яр Моцюк, по 50 дол. – Марія Борковська, Галина Вербенець, д-р Надія Кмета, Ліда Стебельська; 30 дол. – Іванна Ганкевич; по 25 дол. – Христина Барташ, Ірена Гнатів, Іван Палій, Валентина Преско; по 20 дол. – Ярослава, Гудзовата, Марія Івасютин,

Ольга Кулинич, Олександра Крумшин, Ольга Руденська, Любомира Сохан, Ольга Женецька.

Марія Борковська,
скарбник 119-го Відділу СУА.

Сестрицтво Непорочного зачаття Пречистої Діви Марії при церкві свв. Апостолів Петра і Павла в Куртіс Бай, Мериленд складає **100 дол.** для допомоги Насті Овчар. Молимо Всевишнього і бажаємо маленькій Настусі успішного лікування і скорого видужання! Нехай Всевишній Господь благословить її!

За Управу Сестрицтва **Оксана Б. Коропецька,**
скарбник.

Складаємо **150 дол.** для допомоги Насті Овчар. (**50 дол.** – Іван і Ліда Пастухові; **по 20 дол.** – Іван і Євдокія Посіви, Григорій і Шерон Кенени, Антон Подобінський, Анна Пасічник, Юлія Михайловська). Ці гроші були зібрані на тризні по нашому дорогому чоловікові, батькові, дідусеві і прадідусеві **бл. п. Іванові Ульгурському.** Св. п. Іван Ульгурський народився в селі Щепятині, Рава Руського повіту в Україні. Помер 16 квітня ц.р., похований на цвинтарі св. Гертруди в Колонії, Нью-Джерзі. **Іван Кушнір.**

19-ий Відділ СУА в Трентоні провів збірку для допомоги Насті Овчар: **1,000** – Греко Католицька Церква св. Йосафата; **60 дол.** – Анна Ковтин; **по 50 дол.** – Ярослав Плис, Леся і Роман Городиські, Ірена Плис; **30 дол.** – Світлана і Михайло; **по 25 дол.** – Н.Н., Туся і Михайло Бойцуни, Віра Яскір, Мирослава Глушок; **по 20 дол.** – Родина Дитиняків, Надя і Володимир Литвини, Мирон Крупа, Марія Мицик, Олександра Чабан, Зоя Грач, Петро Терещук, Оксана і Іван Микитини, Ксеня Пясецька, Марія Бурбела, Марія і Мирослав Романки, Галина Гамків, Дарія і Михайло Лашини, Марія Городиська, Марія Глушок, родина Кучарських родина Саварських, родина Гвоздів, Ігор і Таня Бойцуни, Тетяна Дурбак; **по 10 дол.** – Ольга Надрага, Люда Варганова, Надя і Іван Гафтковичі, Ярослав Цар, д-р Ляріса Онишкевич, Анна Лупак, Стефан Шилкевич, родина Возняків, Галина Михайлишин, Наталія Ридзянич, Роман Парфенюк, Галина Кошірська, Богдан Палій, Іван Козій, Марія Спірала, Михайло Дзюбас, Марія і Юліян Завади, Петро Біскуп, Василь Біскуп, Борис Івасюк, Віктогр Романюк; **по 5 дол.** – родина Куців, Світляна Романів, Богдан Федаш, Богдан Станко, Василь Турецький, Роман Кучарський, Люся Баб'як, Василь Бойко, Марія Зрада, Наталія, Катя Косович; **1 дол.** – Леся Бойко. **Разом 2,006 дол.**

Парафіяни церкви св. Юрія Переможця у Ярдвіл, Нью-Джерзі склали: **по 100 дол.** – Парафія церкви св. Юрія Переможця, Сестрицтво св. Юрія Переможця, родина Довбнів; **по 50 дол.** – члени хору церкви св. Юрія Переможця, родина Білоусів, Уляна Кулітон, Іван і Лідія Пастухові, родина Пастухових; **по 25 дол.** – родина Портерів, Оля Великорідко; **по**

20 дол. – Голінко, родина Дубласів, О. Маленко, родина Дереків, о. Левко, родина Фатів, родина Билишів, Н. Кіриченко, Іван і Євдокія Посіви, Григорій і Шерин Кенени, Антон Подобінський, Анна Пасічник, Юлія Михайловська; **по 10 дол.** – Левченко, Ярмак, Гучеров, Артюк, Івахненко, Ромер, Сендела, Бухаров, Стрибко, Роберц, Кипчак, Заремблюк, Наливайко, Лешків, Кушнірчук, Карабинович, Капелі, Хоменко, Ільченко, **по 5 дол.** – Оленченко, Стрижанівський, Білак, Залезняк, Щурук, Рижий, Мостровський, Вангарт, Іванісик, Медяник, Подубинський, Лошенко, Добровольська, Мостровський, Голл, Шулц, Наполіон, Донець; **по 3 дол.** – Кравчук, Скрипчук; Н.Н.; **1 дол.** – Глаголь. **Разом – 1.150 дол.**

ФОНД РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ СУА

У світлу прам'ять мгр. Любомира Гуменюка складаю **25 дол.** на Фонд Репрезентації СУА. Родині св. п. Любомира висловлюю щирі співчуття.

Леся Гой (через 1-ий Відділ СУА).

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

ПОЖЕРТВИ ЗА КВІТЕНЬ

5,000 дол. – Стефан і Володимира Сливоцькі (64); **1,000 дол.** – д-р Ярослав і Лариса Музички (ВЧ); **550 дол.** – Лев і Ірина Кушнірі (67); **450 дол.** – Уляна Кобзар (18); **350 дол.** – Ігор і Елейн Заньківі (49), Мирослав і Зеновія Кулиничі, д-р Стефан і Тамара Тимківі (78), 83-ій Відділ СУА; **330 дол.** – Ксеня Антипів (63); **250 дол.** – Ольга Люшняк (22), д-р Дарія Новаківська-Лиса (54), Анна Максимович (43), Miss Mutual Matching Gift (О. Корорей); **225 дол.** – Орест і Сусанна Казанівські (22); **220 дол.** – Данило і Люба Більовщуки (98), Оля Гронь (56), Ярослава Мулик (86), Ірена Тельнюк (89), Михайло і Роксоляна Яримовичі (56), Самопоміч Укр.-Амер. Федер. Кредит, Спілка в Чікаго (29), 103-ій Відділ СУА; **200 дол.** – 22-ий Відділ СУА; **150 дол.** – Ярослава Мулик (United Way, PNC Bank Matching Fund); **125 дол.** – д-р Лідія Балтарович; **110 дол.** – д-р Марія Дицьо (56), James E. Konopelski, Michael & Roma Ann Krauth, Меланія Кузьма (106), Christine B. Smith, Michael Swinchuk, Оксана Фаріон (90); **100 дол.** – Оксана Біскуп (3), Анна Ганицька (49), Бернард і Анна Кравчуки (98), Оксана Салдит (49), 22-ий Відділ СУА, 49-ий Відділ СУА; **77.91 дол.** – Мирон Б. Кравчук (Bristol Myers Squibb Matching Fund through United Way) (98); **74 дол.** – Іва Лісікевич; **50 дол.** – Дмитро Демедюк (65), Miriam Kurlak, Роман Левицький (90), д-р Стефан Осадца (49), Ореста Перейма (49), Неоніла Сайкевич (49), Емілія Святківська (49), Ольга Чмола (49);

Продовження на стор. 36.

Олесь ЛУПІЙ

Бог нам гарну мову дав,
щоб ми не мовчали,
а всі літери й слова
легко вимовляли.

Кожна літера – це знак,
кожна загадкова,
вони з'єднуються так,
що виходить слово.

Мова – наш душевний код,
даний нам від роду,
а без мови наш народ
не був би народом.

Через відстані віків,
як сила могутня,
мова наших прабатьків
лине у майбутнє.

Ілюстрація художника С. Д. Кіма.

Оксана МОСТОВИЧ

СИН МАЛУШІ

(Закінчення. Початок у травневому числі.)

Сумувала Малуша в Будутині. Це ще від добродійки-княгині своєї Ольги дістала вона оце тихе гарне село. Яке ж дороге й близьке воно її серцю. Тут вона на світ привела єдиного сина і сюди вертала з Вишгородських палат, як буревії життя кидали нею, осамітненою, мов тим осіннім листочком.

“Не сумуйте, наша Пані, за сином”, – казали їй добрі люди. “Не так уже далеко той Новгород. Володимир верне в славі й буде нам князем. Так хочуть боги”. “Немає богів, добрі люди. Є єдиний всемогучий Господь над нами”. І Малуша сіяла Христове зерно між простий вбогий нарід, а воно кільчилося, сходило напрочуд свіже й здорове. Бо зерно, засіяне в чисотому нелукавому серці, родить багате жниво.

Загули кінські копита перед Будутинською садибою Малуші. Це Володимирові посланці прибули, щоб забрати княжу матір у нові багаті київські палати. Не поїхала Малуша. “Перекажіть князеві, що прибуду, як завершить діла свої”. “Малуше, про які оце діла говориш? Чи не завершив він їх, як завоював полоцьких кривичів, приборкав радимичів і в’ятичів, відбив червенські городи, а навіть добув землю далеких ятв’ячів. А походи на хорватів, на болгар, чи це не діла? А печеніги? Він же ж їх розбив, ослабив до краю і відігнав далеко в степи. Чей же ще так недавно орда ревіла під мурами Києва, а там була Святославова мати – Ольга і княжі діти, і ти, Малуше. Скільки ж городів збудував наш князь на кордонах великої нашої землі,

над Стугною й Десною, Турбежем та Сулою, а скільки приятних високих посольств з далекої Німеччини, Чехії, Угорщини навідують княжий двір! Скільки опіки над своїми воїнами розгорнув наш князь. Біля нього вже свої люди, а не найманці-варяги, свої бояри й дружинники-русичі. Між ними вірний дорадник-дядько, брат твій, Добриня. І таких, як він, много. А ти, Малуше, це все називаєш незавершеним ділом? Якщо ти, його матір, не в силі оцінити свого сина, то зроблять це боги. Ось наказав Володимир витесати Перуна і поставити перед самою замковою брамою...”

Заскигло чайкою Малушине серце. А як посланці від'їхали, знемогла мати. Поблідла, ослабла, на її тендітне тіло впав якийсь невидимий тягар. Поїли хвору добрі люди цілющими зелями, але марними були їхні зусилля. Малуша меркла, догоряла.

Серед темної ночі мчав вихором лісами-полями самотній їздець, підганяючи стременами коня. Ні бояр, ні дружинників не бажав князь біля себе. З віддалі заблимали бліді світла Будутинських осель. “Коли б не запізно, коли б не запізно!”

Припав соколом біля материного ложа. Оживилось лице недужої якимсь блідим сяйвом, але очі гляділи вже наче з далекої вічності. На синове чоло лягла журба-печаль.

У своїх кріпких долонях тулив він ніжно материну руку, білу, як лілея, і вдивлявся в її лице, оте єдине на світі – вірне, незрадливе обличчя! А кожна зморшка на ньому – це крапля його неспокійної долі, його походи, тривоги, небезпеки, його гріхи. А кожний сивий волосок, – це туга-тоска за сином. Що слава цього світа, блиск і могутність, і велич, бліді вони! Як радо віддав би їх за оце єдине материне життя.

За вікном гудів осінній вітер, догоряла біля матері свіча, і в темінь ночі полилася молитва, гаряча, давня, призабута і дорога, як знайдена знечев'я перлина серед пилу життєвих шляхів. “Отче наш, іже еси на небесах...” Це ж вона, любя мати, вчила його колись тих слів, а він маленьким повторяв за нею.

“Помилуй, Христе, матір мою! Оздорови її, як оздоровляв Ти хворих і воскрешав померших. Вкажи мені шлях з темряви до Вітця Твого, щоб я прийняв Його й служив Йому і насліддя моє та нарід мій повів до Нього.

Бо княжа слава не дала душі моїй ні миру, ні миру, ні щастя. Шукаю вже давно за світлом Твоїм з цієї темряви, з гордині моєї. Візьми мене за руку і поведи до Правди, як матір мене колись вела й навчала. Зглянься над нею, верни їй силу, щоби дожила славити Твого царства на нашій землі...”

Надворі сіріло, свічка погасла, а князь клячав, молився і сповідався матері у гріхах своїх. Суворе лице воїна осяяло невидиме тепло, а з очей, що досі не знали милосердя, скотилася гаряча сльоза і впала на материні уста. І, о диво, вони, бліді та зів'ялі, відкрилися, оживилися і усміхнулися до сина, як колись давно. “Все вислухай серця свого, сину”, – прошептали.

Ще ослаблену, але оновлену й чудесно ізцілену везли Малушу в Київські палати. В славі вертав Володимир-християнин з Корсунського походу, а біля нього грецька царівна, дружина його Анна. Пливли ідоли в безповоротну безвість, а води священного Дніпра-Славути хрестили нарід наш у нову святу віру. Древні звичаї предків вливалися в нову євангельську правду, як ріки в широке море, і зрошували щедро, спрагнені ниви нашого буття. Раділа Малуша, вижила, скріпилася, навчала внуків нової віри, помагала князеві годувати голодних, піклуватися сиротами й вдовами, провідувати недужих, заступатись за покривджених. Докінчувала синові діла.

На годинниках віків вибивав тисячний рік і забирав з собою все найцінніше й найдорожче Руської землі – родительку її хрестителя-апостола, Малушу – рабу Господню. Плакав син і плакала його земля за матір'ю святою. Били дзвони в Десятинному соборі. На Київські гори спадали срібні роси.

Липень 1988 р.

Продовження зі стор. 33.

30 дол. – Тетяна Паславська (49), Ш. Підгірний, Данило Базарко (Bristol-Myers Squibb Matching Fund through United Way) (98); **25 дол.** – Оксана Бережницька (49), Mary D. Chimow, Jeremiah M. Newman, John & Doreen Rudan (86), Ann Sulyma, Любомира Чапельська; **21 дол.** – Рената Бігун (28); **20 дол.** – Irene Grochola; **10 дол.** – Helen Kuger.

У ПАМ'ЯТЬ...

У пам'ять нашої найдорожчої приятельки бл. п. **Олі Юрчик-Магоцької** складаємо **100 дол.** на Стипендійну Акцію СУА (через 83-й Відділ СУА).

Д-р Тетяна М. Доберчак і Марта Доберчак.

In Memory of Aunt, **Pauline Zuk-Swist**, please accept my donation in the amount of **\$1,000** to the UNWLA, Inc. Scholarship through Branch 49 in Buffalo.

Vera Grushetzky.

У пам'ять бл. п. **Теодори Гарасимович**, сестри голови 70-го Відділу СУА **Олени Бобиляк**, на Стипендійну Акцію СУА склали: **150 дол.** – Едмунд Рітер; **50 дол.** – Іван Буртик; по **25 дол.** – **Марія Бакалець**, **Люба Чолган**; по **20 дол.** – **Марія Борбич**, **Олена Вірстюк**, **Ліда Мочула**, **Ольга Мочула**, **Марія Струк**, **Ірина Цапар**, **Корнелія Яворська**; **15 дол.** – **Ядвига Дяченко**; по **10 дол.** – **Світлана Марченко**, **Барбара Тижбір**, **Марія Бакалець**.

У світлу пам'ять мого незабутнього брата професора **Антоня Слижа** складаю **200 дол.** – на Стипендійну Акцію СУА. **Ярослава Слиж-Панчук.**

У пам'ять бл. п. **Марії Лесишин**, членки 97-го Відділу СУА ім. **Марусі Бек** в **Боффало, Н.-Й.** на Стипендійну акцію СУА (через 49-й Відділ СУА) склали: **200 дол.** – **Віра Грушецька**; **25 дол.** – **Оксана Салдит.** **Марта Стасюк.**

Замість квітів на могилу св. п. **Марії Лесишин** складаю **25 дол.** через 97-й Відділ СУА, до якого вона належала.

Родині **Марії** висловлюю щирі співчуття.

Марта Стасюк.

In memory of **Mary Lestition** of Buffalo, NY, we are enclosing a donation of **\$100** to the UNWLA INC. Scholarship Program.

Frances Morgan, Debbie and W. Gerry Morgan, Janet and James Morgan.

У світлу пам'ять дорогого швагра **Адама Вовка**, чоловіка бл. п. **Іванки Вовк**, Почесної членки СУА та довголітньої референтки Стипендійної Акції СУА 33-го Відділу СУА, який відійшоа у вічність 22 березня 2005 р. складаємо на Стипендійну акцію СУА **50 дол.** (через 33-й Відділ СУА).

Володимир і Ірина Кріси.

З НАГОДИ...

Дорогим **Мамі і Татові Олі і д-р Степанові Куриласам** з нагоди **60-літнього ювілею подружжя** (29 квітня) **Божої ласки, здоров'я та безтурботного** многоліття з любов'ю бажають діти і онуки – **Куриласи, Добчанські, Лани, Балажі.**

Замість дарунків складаємо **400 дол.** на Стипендійну акцію СУА.

Оленка Добчанська, Ляриса Курилас.

ФОНД СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ СУА

Пожертви у квітні 2005 р.

Прибуток з фонду **Пежанських 530.35 дол.** на потреби Суспільної опіки.

З нагоди 80-річчя з дня народження Ядвиги Дяченко членки 70-го Відділу СУА зійшлися на ювілейний обід і замість дарунку склали пожертви на потреби Суспільної опіки СУА: по **50 дол.** – **Марія Борбич**, **Ольга Мочула**, **Леся Мочула**, **Ірина Цапар**, **Ядвига Дяченко**; **40 дол.** – **Марія Бакалець**; **30 дол.** – **Марія Мартинюк**; по **20 дол.** – **Олена Бобиляк**, **Світлана Марченко**. **Разом 360 дол.** З цієї нагоди вітаємо ювілярку та бажаємо міцного здоров'я і многих літ!

Марія Бакалець, референтка Суспільної опіки.

У світлу пам'ять **св. п. Стефанії Якимів**, матері нашої членки **Стефанії Мельник**, членки 49-го Відділу СУА в **Баффало**, "Бабусям" в Україні склали: **25 дол.** – **Уляна Лоза**; по **20 дол.** – **Марія Дранка**, **Люба Говен**, **Ніна Пальмері**; по **10 дол.** – **Ярослава Борачок**, **Ореста Перейма**, **Василина Осташок**, **Анна Заньків**, **Ліда Стасюк**; по **5 дол.** – **Анна Яцишин**, **Богуслава Лонг**. **Разом 145 дол.**

Уляна Лоза, голова Відділу.

У світлу пам'ять бл. п. **Іванки Кулик** "Бабусям" в Україні склали: по **20 дол.** – **Марія Мартинюк**, **Марія Бакалець**, **Дарія Калатало**. **Разом 60 дол.**

Марія Бакалець, референтка Суспільної опіки.

На допомогу "Бабусям" в Україні **Ярослава Оприско** склали **25 дол.** (через 106-й Відділ СУА).

Ярослава Кукіль, скарбник Відділу.

У світлу пам'ять бл. п. **Олімпії Роговської**, членки-основниці 83-го Відділу СУА в **Нью-Йорку**, сиротам в Україні (через 83-й Відділ СУА) склали: по **100 дол.** – **Марія і Яків Палії**, **Христина і Юрій Кушніри**; по **50 дол.** – **Ірена і Юрій Кобзарі**, **Анна Ортинська і Юрій Рибак**; **25 дол.** – **Варка і Ярема Бачинські**. **Разом 325 дол.**

Христина Кохан, дочка.

Продовження в наст. числі.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНА ГОЛОВА СУА
Анна Кравчук

Ірина Куровицька — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Оксана Фаріон
Марта Данилюк

Софія Геврик

Маріянна Заяць

Лідія Баб'юк
Христина Ярема
Рома Шуган
Рената Заяць
Катерина Немира
Ірина Стецьків
Віра Кушнір

РЕФЕРЕНТУРИ

Дарія Дроздовська
Христина Швед
Уляна Кобзар
Марія Полянська
Ольга Тритяк
Марія Гавриляк

— 1-ша заступниця голови
— 2-га заступниця голови для справ організаційних
— 3-тя заступниця голови для справ культури
— 4-та заступниця голови для справ зв'язків
— протоколярна секретарка
— англійська секретарка
— фінансова секретарка
— скарбник
— для справ преси
— вільна членка
— вільна членка

— суспільної опіки
— виховна
— музейна
— стипендій
— архівальна
— здоров'я і довілля

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Лідія Казевич — Дітройт
Христина Хомин-Іжак — Філадельфія
Надія Савчук — Нью-Йорк
Марта Стасюк — Північний Нью-Йорк
Катерина Воловодюк — Нью-Джерсі
Іванна Шкарупа — Огайо
Любомира Калін — Чікаго
Діонізія Брочинська — Нова Англія
Маріянна Заяць — Центральний Нью-Йорк
Уляна Глинська — зв'язкова віддалених відділів

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич — голова
Надія Цвях — членка
Марія Томоруг — членка
Анна Рак — членка
Лідія Закревська — заступниця членки
Леся Гой — заступниця членки

Оксана Скипакевич Ксенос — парламентарист

Ірена Чабан — головний редактор журналу "Наше Життя"
Тамара Стадніченко — редактор англійської частини журналу

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENT
Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckyj — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Oxana Farion — 1-st Vice President
Marta Danyluk — 2nd VP — Membership
Sophia Hewryk — 3rd VP — Culture
Marianna Zajac — 4th VP — Public Relations
Lidia Babiuk — Recording Secretary
Christina M. Jarema — Corresponding Secretary (engl.)
Roma Shuhan — Financial Secretary
Renata Zajac — Treasurer
Kateryna Nemyra — Press
Irena Stecki — Member-at-Large
Vera Kushnir — Member-at-Large

STANDING COMMITTEES

Daria Drosdowsky — Social Welfare Chairwoman
Christina Shwed — Education Chairwomen
Ulana Kobzar — Art/Museum Chairwoman
— Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
Maria Polanskyj — Archives Chairwoman
Olga Trytyak — Health and Environment Chairwoman
Maria Hawryluk

REGIONAL COUNCILS

Lydia Kazewych — Detroit
Christine Chomyn-Izak — Philadelphia
Nadia Sawczuk — New York City
Martha Stasiuk — New York - North
Kateryna Wolowodiuk — New Jersey
Iwanna Shkarupa — Ohio
Lubomyra Kalin — Chicago
Dionisia Brochynsky — New England
Marianna Zajac — New York - Central
Uljana Hlynsky — Liaison for Branches-at-Large

AUDITING COMMITTEE

Joanna Ratych — Chairwoman
Nadia Cwiach — Member
Maria Tomorug — Member
Anna Rak — Member
Lidia Zakrewsky — Alternate
Lesia Goj — Alternate

Oksana Skypakewych Xenos — Parliamentarian

Irena Chaban — Editor-in-Chief "Our Life"
Tamara Stadnychenko — English editor "Our Life"

Канцелярія СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646 • Fax: (212) 533-5237

Електронна пошта / e-mail: unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

Адміністратор бюро — **Наталія Дума**
Office administrator — **Natalia Duma**
Години урядування: від 10:00 до 11:30

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530 • Fax: (732) 441-9377
Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainiamuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at
Additional mailing offices (USPS 414-660).

Фрагменти взорів Східної Галичини із Альбому
„Вышивки восточной Галичины. Повѣть – Городенка”.
Видання Союзу Українок Америки – перекладено в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА – Нью Йорк, Н.Й. США.
Із колекції Євгенії Вагинської-Феодусевич.